ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសុខាភិបាល

នាយកដ្ឋាន ឱសថ ចំណីអាហារ បរិក្ខារពេទ្យ
និងគ្រឿងសំអាង

គោលការណ៍អនុវត្តល្អក្នុងការរៀបចំ ទុកដាក់ឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល

ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥

ឧបត្ថម្ភដោយ អង្គការសុខភាពពិភពលោក

អារម្ភកថា

ការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលជាការងារមួយចាំបាច់ និងសំខាន់បំផុតក្នុងការគ្រប់គ្រងឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល នៅតាមឃ្លាំងឱសថ ឱសថស្ថាន ទាំងផ្នែកសេវាសាធារណៈ និង សេវាឯកជន។ ការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល ពុំបានត្រឹមត្រូវបណ្តាលឲ្យមាន ឱសថ កកស្ទះ ឱសថដាច់ស្តុក ឱសថខូចគុណភាព និងឱសថហួសកាលបរិច្ឆេទប្រើនៅលើធ្នើរ ដែលជាហេតុធ្វើឲ្យខាតបង់នូវថវិកាដោយការធ្វេសប្រហែសនេះ។ ដើម្បីកាត់បន្ថយបញ្ហាខាងលើឲ្យមាននៅតិចបំផុតនោះ ការិយាល័យឱសថសារវន្តនៃនាយកដ្ឋានឱសថ ចំណីអាហារ បរិក្ខារពេទ្យ និងគ្រឿងសំអាង ក្រសួងសុខាភិបាល ដោយមានការឧបត្ថម្ភបច្ចេកទេសពីអង្គការសុខភាពពិភពលោក បានរៀបចំចងក្រងនូវគោលការណ៍អនុវត្តល្អក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ សម្រាប់ចែកជូនដល់ឱសថការី ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវឃ្លាំងឱសថ ឬមន្ត្រីឃ្លាំងឱសថ ឬម្ចាស់ឱសថស្ថាន ឱសថស្ថានរង ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទាំងសេវាសាធារណៈនិងសេវាឯកជន យកទៅអនុវត្តក្នុងការប្រកបការងារប្រចាំថ្ងៃ។

គោលការណ៍អនុវត្តល្អក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ ត្រូវរៀបចំឡើងជា ៦ផ្នែកធំៗ៖

១- ការទទួល និងរៀបចំឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

២- ការរក្សាទុកឯកសារគ្រប់គ្រងឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលនៅក្នុងឃ្លាំង

៣- លក្ខខណ្ឌពិសេសនៃការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

៤- ការរក្សាគុណភាពឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

៥- ការធានាសន្តិសុខ និងសុវត្ថិភាព

៦- ឧបសម្ព័ន្ធ៖ ឧបសម្ព័ន្ធ ១(ការរក្សាទុកដាក់ និងលក្ខខណ្ឌស្លាកសញ្ញា) ឧបសម្ព័ន្ធ ២(តារាងវាយតម្លៃ ដើម្បីអនុវត្តស្វ័យត្រួតពិនិត្យ) និងឧបសម្ព័ន្ធ៣ (គំរូរបាយការណ៍ស្តីពីឱសថនិង ផលិតផលសុខាភិបាលខូចគុណភាព) ។

ក្រសួងសុខាភិបាលសង្ឃឹម និងជឿជាក់ថាតាមរយៈឯកសារនេះ ឱសថការី ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវឃ្លាំងឱសថ ឬមន្ត្រីឃ្លាំងឱសថ ឬម្ចាស់ឱសថស្ថាន ឱសថស្ថានរងទាំងអស់ មានការយល់ដឹងអំពីភារៈកិច្ចរបស់ខ្លួន ក្នុងការរក្សាទុកដាក់ឱសថ ធ្វើយ៉ាងណាឲ្យឱសថប្រកបដោយគុណភាព សុវត្ថិភាព និងប្រសិទ្ធភាព សម្រាប់ចែកចាយយកទៅព្យាបាលជូនប្រជាជន តាមសេវាសាធារណៈក៏ដូចជាសេវាឯកជន ។ ម្យ៉ាងទៀតឯកសារនេះក៏ជាមូលដ្ឋានរួមចំណែក ក្នុងការកាត់បន្ថយការចំណាយខ្ជះខ្ជាយ ក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៤ ខែ ៨ ឆ្នាំ ២០១៥

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល

ម៉ម_ប៊ុនហេង

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

នាយកដ្ឋានឱសថ ចំណីអាហារ បរិក្ខារពេទ្យ និងគ្រឿងសំអាង សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះ ៖

- ឯកឧត្តម ម៉ម ប៊ុនហេង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល
- ឯកឧត្តម ជូ យិន ស៊ីម រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសុខាភិបាល
- លោកជំទាវ ឱ វណ្ណឌីន អគ្គនាយកបច្ចេកទេសសុខាភិបាល

ដែលបានគាំទ្រនិងជំរុញការអនុវត្តន៍គោលការណ៍អនុវត្តល្អក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល សម្រាប់សេវាសុខាភិបាលទាំងអស់។

- លោកឱសថបណ្ឌិត ហេង ប៊ុនគៀត ប្រធាននាយកដ្ឋានឱសថ ចំណីអាហារ និងគ្រឿងសំអាង ដែលបានជំរុញការងារផ្តល់យោបល់ កែលំអខ្លឹមសារឯកសារ គោលការណ៍អនុវត្តល្អក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ បរិក្ខារពេទ្យ និងផលិតផលសុខាភិបាលនេះ។

- លោក លោកស្រីដែលជាថ្នាក់ដឹកនាំនាយកដ្ឋាន ថ្នាក់ដឹកនាំការិយាល័យ និងមន្ត្រី នាយកដ្ឋានឱសថ ចំណីអាហារ បរិក្ខារពេទ្យ និងគ្រឿងសំអាង លោកប្រធានឃ្លាំងឱសថកណ្តាល ប្រធានការិយាល័យឱសថខេត្ត ប្រធានឃ្លាំងឱសថស្រុកប្រតិបត្តិ និងប្រធានឃ្លាំងឱសថមណ្ឌលសុខភាព ព្រមទាំងតំណាងក្រុមហ៊ុនឱសថ និងឱសថស្ថាន ដែលបានចូលរួមផ្តល់មតិ និងបទពិសោធន៍ល្អៗ ធ្វើឲ្យឯកសារគោលការណ៍អនុវត្តល្អក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលនេះ កាន់តែមានភាពសុក្រិត្យ និងអាចអនុវត្តបាន។

- លោកឱសថបណ្ឌិត យ៉ង់ ដារារុធ និង លោកស្រីឱសថបណ្ឌិត ឱ ឧត្តមរដ្ឋ ដែលបានរៀបចំនិងចងក្រងឯកសារគោលការណ៍អនុវត្តល្អ ក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលនេះ និង សូមថ្លែងអំណរគុណផងដែរចំពោះលោកស្រី LKHAGVADORJ VANCHINSUREN ទីប្រឹក្សាអង្គការសុខភាពពិភពលោក ដែលបានជួយកែសម្រួលបន្ថែមឯកសារនេះ ឲ្យបានកាន់តែល្អប្រសើរឡើង។

នាយកដ្ឋានឱសថ ចំណីអាហារ បរិក្ខារពេទ្យ និងគ្រឿងសំអាង សូមថ្លែងអំណរគុណផងដែរចំពោះការជួយឧបត្ថម្ភ របស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក ក្នុងការរៀបចំនិងបោះពុម្ពនូវគោលការណ៍ណែនាំនេះ។

មាតិកា

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ ៣
សេចក្តីផ្តើម ៥
គម្រូវការទូទៅ ៦
ការងារគ្រប់គ្រងឃ្លាំងឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល ៧
១.ការទទួលនិងការរៀបចំឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល ៨
    ១.១. ការទទួលឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល ៨
    ១.២. ការរៀបចំឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល ១០
    ១.៣. ការបង្វិលស្តុកឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល ១០
    ១.៤. ការរៀបចំឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល ១១
២.ការរក្សាឯកសារគ្រប់គ្រងឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាលនៅក្នុងឃ្លាំង ១១
    ២.១. បញ្ជីស្តង់ដារមុខឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល ១១
    ២.២. សលាកបត្រឃ្លាំង ១២
    ២.៣. ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌដោយដៃ ១៣
៣. លក្ខខណ្ឌពិសេសនៃការរៀបចំទុកដាក់ឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល ១៥
    ៣.១. ឧទាហរណ៍នៃការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល ដែលអាចឲ្យត្រួតពិនិត្យបាន ១៥
    ៣.២. ឧបករណ៍និងសម្ភារៈសម្រាប់រៀបចំទុកដាក់ឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល ១៦
    ៣.៣.សារធាតុងាយឆេះ ១៧
    ៣.៤. សារធាតុកាត់ ១៧
៤. ការរក្សាគុណភាពឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល ១៨
    ៤.១ ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល ១៨
    ៤.២. ឱសថ និងផលិតផលដែលបញ្ជូនត្រឡប់វិញនិងការប្រមូលមកវិញ ១៩
    ៤.៣. ការត្រួតពិនិត្យសីតុណ្ហភាព ១៩
    ៤.៤. បង្ការការខូចគុណភាពនិងការចម្លងសារធាតុផ្សេងៗ ២២
    ៤.៥. ការការពារសត្វចង្រៃ ២៣
៥. ការធានាសន្តិសុខនិងសុវត្ថិភាព ២៤
    ៥.១. ការពារអគ្គីភ័យ ២៤
    ៥.២. ការពារការបាត់បង់ ២៥
៦. ឧបសម្ព័ន្ធ ២៦
    ឧបសម្ព័ន្ធ ១ ៖ ការរក្សាទុកដាក់ និងលក្ខណ្ឌស្លាកសញ្ញា ២៦
    ឧបសម្ព័ន្ធ ២ ៖ តារាងវាយតម្លៃ ដើម្បីអនុវត្តស្វ័យត្រួតពិនិត្យ ២៧
    ឧបសម្ព័ន្ធ ៣ ៖ គំរូកំណត់ហេតុស្តីពីឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាលខូចគុណភាព ៣១

សេចក្ដីផ្ដើម

ការរៀបចំទុកដាក់គឺជាសកម្មភាពមួយដ៏សំខាន់ ក្នុងការគ្រប់គ្រងការផ្គត់ផ្គង់ឱសថ ។ ឱសថសង្គ្រោះជីវិត និងធ្វើឲ្យសុខភាពប្រសើរឡើង បើសិនជាមានឱសថប្រើប្រាស់គ្រប់គ្រាន់ ប្រកបដោយគុណភាពល្អ និងប្រើប្រាស់បានត្រឹមត្រូវ ។ គោលបំណងនៃគោលការណ៍អនុវត្តន៍ល្អ ក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល គឺធានាឲ្យប្រាកដថាការផ្គត់ផ្គង់ឱសថមានគុណភាពល្អ រៀបចំទុកដាក់ក្នុងឃ្លាំងបានត្រឹមត្រូវ គ្រប់គ្រងដោយបុគ្គលិកដែលបានទទួលការបណ្ដុះបណ្ដាលរួច និងមានឱសថគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ បម្រើសេចក្ដីត្រូវការរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា។

គោលការណ៍អនុវត្តន៍ល្អក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលជួយធានាឲ្យផលិតផលឱសថមានគុណភាព សុវត្ថិភាពដូចគ្នានៅក្នុងវដ្ដនៃការផ្គត់ផ្គង់រហូតដល់ដៃអ្នកប្រើប្រាស់។ ការ រៀបចំទុកដាក់ឱសថដោយពុំបានត្រឹមត្រូវ បណ្ដាលឲ្យមានការភាន់ច្រឡំកន្លែងទុកដាក់ មានឱសថហួសកំណត់ពេលប្រើ មានឱសថដាច់ស្តុក និងលើសស្តុក ព្រមទាំងធ្វើឲ្យខូចគុណភាពឱសថ បង្កឲ្យមាន បញ្ហាដល់ សុខភាព ដូចជាការព្យាបាល ពុំបានជាប់លាប់ ការស៊ាំនឹងឱសថប្រឆាំងមេរោគ ក៏ដូចគ្នានឹងការ ខ្ជះខ្ជាយនូវ ប្រភពថវិកា។ ការរៀបចំទុកដាក់ជាគន្លឹះមួយនៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រសុខាភិបាល វិស័យឱសថ ២០១៣-២០១៨ និងគោលនយោបាយស្ដីពីឱសថឆ្នាំ ២០១០ របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

គោលការណ៍នេះពុំមែនសម្រាប់តែអនុវត្តនៅតាមសេវាសាធារណៈ ដូចជាឃ្លាំងឱសថកណ្ដាល ឃ្លាំងឱសថស្រុកប្រតិបត្តិ ឱសថស្ថានមន្ទីរពេទ្យជាតិ មន្ទីរពេទ្យបង្អែកខេត្ត និងមន្ទីរពេទ្យស្រុកប្រតិបត្តិប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់យកទៅប្រើប្រាស់នៅតាមសេវាឯកជន ដូចជាឃ្លាំងឱសថគ្រឹះស្ថាន អាហារណ៍នីហារណៃឱសថ ឱសថស្ថាន និងឱសថស្ថានរង។

គោលការណ៍អនុវត្តល្អក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល ជាគោលការណ៍មួយដែលបានរៀបចំឡើង ដោយការិយាល័យឱសថសារវន្តនៃនាយកដ្ឋានឱសថ ចំណីអាហារបរិក្ខារពេទ្យ និងគ្រឿងសំអាង ក្រសួងសុខាភិបាល សម្រាប់ជាមគ្គុទ្ទេសក៍ ចំពោះឱសថការីនិងបុគ្គលិកសុខាភិបាល ដើម្បីការពារសុខភាពសាធារណៈ និងធានាឲ្យបាននូវការអនុវត្តន៍ល្អក្នុងការគ្រប់គ្រងឱសថ។

តម្រូវការទូទៅ

- បុគ្គលិកទាំងអស់ត្រូវទទួលការបណ្តុះបណ្តាលដ៏ត្រឹមត្រូវ ទាក់ទងជាមួយនឹងការអនុវត្តល្អ ក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ ការងារនិយ័តកម្ម នីតិវិធីផ្សេងៗ និងសុវត្ថិភាព។
- បុគ្គលិកដែលធ្វើការនៅឃ្លាំងឱសថ ត្រូវប្រើសម្លៀកបំពាក់សម្រាប់ការពារ ក្នុងពេលបំពេញការងារ ឲ្យត្រូវនឹងសកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្ត។
- ត្រូវមានតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់បុគ្គលិកនីមួយៗដែលពាក់ព័ន្ធ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងកត់ត្រាទុក។ សកម្មភាពមួយចំនួនតម្រូវឲ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់ឲ្យបានខ្លាំង ដូចជាការតាមដានក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាព ឲ្យឆ្លើយតបទៅនឹងគោលការណ៍ណែនាំ។
- ឃ្លាំងឱសថត្រូវរៀបចំយ៉ាងណា ធានាឲ្យបាននូវលក្ខខណ្ឌល្អក្នុងការទុកដាក់ឱសថ ជាពិសេសត្រូវតែស្អាត ស្ងួត និងរក្សាសីតុណ្ហភាពក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល ដែលមាននៅលើស្លាកសញ្ញារបស់វា (ឧ. សីតុណ្ហភាពសំណើមដែលមានការប្រែប្រួល) ត្រូវធ្វើការពិនិត្យតាមដាននិងកត់ត្រា។ ត្រូវរក្សាទុកឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល ឲ្យផុតពីកំរាលឥដ្ឋ ធ្វើយ៉ាងណាឲ្យមានចន្លោះអាចបោសសម្អាត និងធ្វើការត្រួតពិនិត្យបាន។
- ឃ្លាំងឱសថត្រូវមានទំហំធំសមស្របដែលអាចស្តុកឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលមិនឲ្យលើសពីចំណុះ ៦០% នៃចំណុះឃ្លាំង។
- ត្រូវកំណត់ និងធ្វើការត្រួតពិនិត្យនូវឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលពុំអាចទទួលយកបាន ហើយរក្សាទុកនៅកន្លែងដាច់ដោយឡែក (Quarantine) រហូតដល់មានការសម្រេចទទួលយកឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលទាំងនោះ។
- ត្រូវដកចេញ ឬទុកដោយឡែកនូវឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលបែកបាក់និងខូចគុណភាព។
- ត្រូវធ្វើយ៉ាងណារក្សាឲ្យបានត្រឹមត្រូវ នូវគុណភាពឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល ទៅតាមលក្ខខណ្ឌ នៃការរៀបចំទុកដាក់ពេលដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវ។
- ប្រធានឃ្លាំងឬអ្នកទទួលខុសត្រូវឃ្លាំងឱសថ ត្រូវធ្វើស្វ័យត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំដោយប្រើតារាងត្រួតពិនិត្យ (Check List) (ឧបសម្ព័ន្ធ២) ដើម្បីធានាថាតម្រូវការទាំងអស់ ត្រូវបានអនុវត្តកាន់តែប្រសើរឡើង។

ការងារគ្រប់គ្រងឃ្លាំងឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

ការងារប្រចាំថ្ងៃ ឬប្រចាំសប្តាហ៍ ៖

- ត្រួតពិនិត្យលក្ខខណ្ឌនៃការរៀបចំទុកដាក់ឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល
- កត់ត្រាសីតុណ្ហភាព និងសំណើម
- សម្អាតកន្លែងទទួល រៀបចំទុកដាក់ វេចខ្ចប់ និងបញ្ជូនចេញ
- បោស ឬជូតកំរាលឥដ្ឋ
- ប្រមូលសម្រាមចេញរាល់ថ្ងៃ
- សម្អាតធុងសម្រាម ធ្នើរ និងទូបើសិនចាំបាច់
- ធានាមានច្រកចេញចូលក្នុងឃ្លាំងឲ្យទូលាយ និងស្អាត
- ធានាឲ្យមានខ្យល់ចេញចូលគ្រប់គ្រាន់ និងត្រជាក់
- ធានាកុំឲ្យឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាលប៉ះផ្ទាល់នឹងពន្លឺថ្ងៃ
- ត្រួតពិនិត្យសន្តិសុខ និងសុវត្ថិភាពឃ្លាំង
- ពិនិត្យមើលការលេចឬជ្រាបនៃដំបូលឃ្លាំង ពិសេសនៅរដូវភ្លៀង អំឡុងពេល និងបន្ទាប់ពីមានព្យុះ
- ត្រួតពិនិត្យគុណភាពឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល (ពិនិត្យមើលដោយផ្ទាល់ និងពិនិត្យថ្ងៃ ខែឆ្នាំផុតកំណត់ប្រើប្រាស់)
- ធានាទុកដាក់ឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាលឲ្យបានត្រឹមត្រូវ (តើកេសខាងក្រោមដែលគេគរពីលើអាចបែកបាក់ដែរឬទេ?)
- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពលើកំណត់ត្រាស្តុកនិងរក្សាសំណុំឯកសារ
- ពេលធ្វើសារពើភ័ណ្ឌតាមវដ្ត (cycle counting) ត្រូវធ្វើការរាប់ដោយដៃនិងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជីស្តុក
- ត្រួតពិនិត្យកម្រិត បរិមាណ និងសុវត្ថិភាពស្តុក
- ស្នើសុំបន្ទាន់ឬបញ្ជាទិញ (នៅពេលចាំបាច់ដោយអនុវត្តតាមគោលការណ៍ណែនាំ)
- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពសំណុំឯកសារត្រួតពិនិត្យសារពើភ័ណ្ឌដោយកុំព្យូទ័រ
- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពសលាកបត្រឃ្លាំងព្យួរ (លើធ្នើរក្នុងឃ្លាំងត្រង់ឱសថនីមួយៗ)
- ដកចេញនូវឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលផុតកំណត់ប្រើប្រាស់ ឬខូចគុណភាព និងត្រូវទុកដាក់នៅកន្លែងមានសុវត្ថិភាព ។
- ពិនិត្យមើលរកសត្វកកេរ សត្វល្អិត ឬ ដំបូលលេចឬជ្រាប

ការងារប្រចាំខែ

- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពសលាកបត្រឃ្លាំង
- ធ្វើសារពើភ័ណ្ឌដោយដៃ ឬរាប់តាមវដ្ត (cycle count) និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពកំណត់ត្រាស្តុក
- ធានាឲ្យមានចរន្តអគ្គីសនីជាប្រចាំ ដើម្បីរក្សានីរន្តភាពការងារ ដូចជាពិនិត្យមើលប្រេង និង បន្ថែមប្រេងក្នុងករណីចាំបាច់
- ត្រួតពិនិត្យមើលរចនាសម្ព័ន្ធអគារឃ្លាំងដើម្បីរកមើលការបែកបាក់ រួមមាន ជញ្ជាំង ដំបូល បង្អួច និងទ្វារ។

ការងារប្រចាំត្រីមាស

- ធ្វើសារពើភ័ណ្ឌដោយដៃ ឬរាប់តាមវដ្ត (cycle count) និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពកំណត់ត្រាស្តុក
- ប្រើនីតិវិធីនានាដែលមានដើម្បីដកយកឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលផុតកំណត់ប្រើប្រាស់ ឬបែកបាក់ ឬខូចគុណភាពចេញពីលើធ្នើរ
- ត្រួតពិនិត្យបំពង់ពន្លត់អគ្គីភ័យដើម្បីធានាថានៅតែអាចប្រើប្រាស់បាន ។

ការងារដែលត្រូវធ្វើដើម្បីស្នើសុំជាថ្មី ឬបញ្ជាទិញនិងធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំខែ ឬត្រីមាស :

- វាយតម្លៃស្ថានភាពស្តុក
- បំពេញ និងបញ្ជូនរបាយការណ៍ស្នើសុំ កំណត់បញ្ហា និងទំហំបញ្ហា
- ទទួលឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល
- រៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដោយប្រើប្រាស់នីតិវិធីត្រឹមត្រូវ តាមគោលការណ៍ ជិតផុតកាលកំណត់ប្រើបញ្ចេញមុន "FEFO" ឬ ចូលមុនបញ្ចេញប្រើមុន "FIFO" (ចូរមើលនៅផ្នែកទទួល និងផ្នែករៀបចំ)
- បំពេញរបាយការណ៍ស្នើសុំ និងរៀបចំទុកដាក់ឯកសារ

ការងារប្រចាំឆមាស

- ហ្វឹកហាត់ពីរបៀបពន្លត់អគ្គីភ័យ និងពិនិត្យឡើងវិញលើនីតិវិធីពន្លត់អគ្គីភ័យ
- ត្រួតពិនិត្យមើលដើមឈើនៅក្បែរឃ្លាំង និងកាត់តម្រឹមមែកឈើ
- មានកម្មវិធីកំចាត់សត្វល្អិត សត្វកកេរ

ការងារប្រចាំឆ្នាំ

- ត្រួតពិនិត្យប្រព័ន្ធពន្លត់អគ្គីភ័យ ថែរក្សាបំពង់ពន្លត់អគ្គីភ័យ និងឧបករណ៍ពិនិត្យមើលផ្សេង
- ធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌឲ្យពេញលេញ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពកំណត់ត្រាស្តុក
- វាយតម្លៃឡើងវិញទៅលើកម្រិតស្តុក និងកែតម្រូវ បើសិនចាំបាច់ ។

រក្សាឃ្លាំងឲ្យបានស្អាតនិងមានរបៀបរៀបរយ

ធ្វើឲ្យមានការងាយស្រួលក្នុងការគ្រប់គ្រងឱសថ បរិក្ខារពេទ្យ

និងផលិតសុខាភិបាល

១. ការទទួល និងការរៀបចំឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

១.១. ការទទួលឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល

តើអ្នកទទួលឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលនៅពេលណា ?

- ធានាថាមានកន្លែងគ្រប់គ្រាន់
- រៀបចំនិងសម្អាតកន្លែងទទួល និងកន្លែងរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

- ត្រួតពិនិត្យឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលណា ដែលបែកបាក់ឬផុតកំណត់ប្រើប្រាស់ ឬខូចគុណភាព
- រៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលតាមទីកន្លែងសមស្រប ។

ប្រសិនបើ	**ការងារដែលត្រូវធ្វើ**
ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលបែកបាក់ ឬផុតកំណត់ប្រើ ឬខូចគុណភាព	១. រៀបចំទុកដាក់ដោយឡែកពីឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលនៅប្រើបាន ២. ពេលរកឃើញមានឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលបែកបាក់ ឬផុតកំណត់ប្រើ ឬខូចគុណភាព អំឡុងពេលដឹកជញ្ជូន ត្រូវកត់ត្រាបញ្ហានេះទៅក្នុងកំណត់ត្រាដឹកជញ្ជូន ៣. ពេលរកឃើញមានឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលបែកបាក់ ឬផុតកំណត់ប្រើ ឬខូចគុណភាព ក្រោយពេលដឹកជញ្ជូន គឺត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍នៃការរៀបចំទុកដាក់ដោយឡែក ៤. បំពេញកំណត់ហេតុស្តីពីឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលខូចគុណភាព រួចផ្ញើមកការិយាល័យឱសថសារវន្ត នាយកដ្ឋានឱសថ ចំណីអាហារ បរិក្ខាពេទ្យនិងគ្រឿងសំអាង (ឧបសម្ព័ន្ធទី 3) សម្រាប់សេវាសាធារណៈ
ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល ដែលគ្មានការបែកបាក់ឬផុតកំណត់ប្រើ ឬខូចគុណភាព	១. រាប់ចំនួនឯកតានៃឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលនិមួយៗ ដែលបានទទួល និងផ្ទៀងផ្ទាត់ជាមួយវិក្កយបត្រ រួចធ្វើកំណត់ហេតុបញ្ចូលឃ្លាំង ២. កត់ត្រាក្នុងសលាកបត្រឃ្លាំង និងសលាកបត្រឃ្លាំងព្យួរឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ៣. ធានាឲ្យមានថ្ងៃខែឆ្នាំផុតកំណត់ប្រើ នៅលើកញ្ចប់ឬប្រអប់ឲ្យបានច្បាស់ ចំពោះឱសថ ៤. រៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល តាមគោលការណ៍ ជិតផុតកំណត់ប្រើបញ្ចេញមុន " FEFO " និងចូលមុនបញ្ចេញប្រើមុន "FIFO"(ចូរមើលផ្នែកបង្ហិលស្តុក)

ចូរពិនិត្យកាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់ប្រើ គុណភាពឱសថនិង

ផលិតផលសុខាភិបាល មុនពេលរក្សាទុកក្នុងឃ្លាំង !

១.២. ការរៀបចំឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

ការរៀបចំឃ្លាំង និងធ្នើរ ៖

បើសិនប្រើទម្រ (Pallet) ត្រូវគរកេសឬឡាំងពីលើទម្រ

- ទម្រត្រូវមានកំពស់ ១០ ស.ម ពីកម្រាលឥដ្ឋ
- ទម្រត្រូវមានគម្លាត ៣០ ស.ម ពីជញ្ជាំង និងពីគំនរដំទៃទៀត
- កម្ពស់គំនររបស់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលមិនឲ្យលើសពី ២,៥០ ម

ការរៀបចំទុកដាក់៖

- អនុវត្តតាមការណែនាំរបស់អ្នកផលិត ឬអ្នកដឹកជញ្ជូននៅពេលដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលលើគ្នា និងរៀបចំទុកដាក់តាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានសរសេរលើប្រអប់ ឬកេស
- ដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលរាវលើធ្នើរដែលទាបជាងគេ ឬគរនៅខាងក្រោម
- រៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលណាដែលតម្រូវឲ្យដាក់កន្លែងត្រជាក់តាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ
- រៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលណាដែលត្រូវការមានសុវត្ថិភាព និងតម្លៃខ្ពស់នៅកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាពគ្រប់គ្រាន់
- រៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលបែកបាក់ ផុតកំណត់ប្រើ ឬខូចគុណភាពឲ្យដាច់ដោយឡែកពីឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលនៅប្រើបាន ដោយមិនពន្យារពេល និងកំទេចចោលដោយប្រើនីតិវិធីដែលមានស្រាប់
- រៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលតាមគោលការណ៍ ជិតផុតកំណត់ប្រើមុនបញ្ចេញមុន " FEFO " សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងស្តុក និងចូលមុនចេញប្រើមុន " FIFO "
- រៀបចំកេស ឬឡាំងជាជួរៗដោយឲ្យឃើញស្លាកសញ្ញាថ្ងៃខែឆ្នាំផុតកំណត់ប្រើ ថ្ងៃខែឆ្នាំផលិត បើសិនមិនឃើញ ច្បាស់ត្រូវសរសេរដោយដៃ។

១.៣. ការបង្វិលស្តុកឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

នៅពេលបញ្ចេញឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល ចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ ជិតផុតកំណត់ប្រើមុនបញ្ចេញមុន " FEFO " និងចូលមុនចេញប្រើមុន " FIFO " ។

ការអនុវត្តគោលការណ៍ ជិតផុតកំណត់ប្រើមុនបញ្ចេញមុន " FEFO " កាត់បន្ថយឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលផុតកំណត់ប្រើ ។

- ត្រូវបញ្ចេញឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលជិតផុតកំណត់ប្រើមុន ដោយធានាថាឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលទាំងនោះ មិនមានថ្ងៃខែផុតកំណត់ប្រើកៀកពេក
- ដើម្បីសម្រួលដល់ការអនុវត្តគោលការណ៍ ជិតផុតកំណត់ប្រើមុនបញ្ចេញមុន " FEFO " គឺត្រូវដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលជិតផុតកំណត់ប្រើនៅពីមុខគេ និងរៀបតាមលំដាប់លំដោយនៃថ្ងៃខែផុតកំណត់ប្រើ
- សរសេរថ្ងៃខែឆ្នាំផុតកំណត់ប្រើលើសលាកបត្រឃ្លាំង ដូច្នេះឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលត្រូវបានបញ្ជូនចេញយ៉ាងតិចមានអាយុកល្ប៦ខែ។ ចូរចងចាំថា ការទទួលឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល មិនចាំបាច់គិតតាមលំដាប់នៃថ្ងៃខែឆ្នាំផុតកំណត់ប្រើឡើយ។ ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលទើបទទួល អាចមានថ្ងៃខែឆ្នាំផុតកំណត់ប្រើខ្លីជាងឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលបានទទួលពីមុន។ ដូច្នេះជាការចាំបាច់ត្រូវពិនិត្យមើលថ្ងៃខែឆ្នាំ

ផុតកំណត់ប្រើ ដើម្បីធានាកុំឲ្យមានឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលផុតកំណត់ប្រើអំឡុងពេលស្តុក។

១.៤. ការរៀបចំឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

ឃ្លាំងស្តុកឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលត្រូវមានប្រព័ន្ធការងារមួយ សម្រាប់ធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ឬរៀបចំឱសថ និងត្រូវធានាឲ្យបុគ្គលិកដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ យល់ដឹងអំពីប្រព័ន្ធការងារដែលកំពុងអនុវត្តនោះ ។

ប្រព័ន្ធរៀបចំឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលនិយមប្រើមាន ៖

ការរៀបចំតាមលំដាប់តួអក្សរឈ្មោះហ្សេនេរិក (Generic) ៖ ប្រព័ន្ធនេះតែងឃើញមាននៅទាំងឃ្លាំងធំ និងឃ្លាំងតូច ។ ពេលប្រើប្រព័ន្ធនេះ ស្លាកសញ្ញាត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ពេលបញ្ជីឱសថសារវន្តបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពរួច ។

ការរៀបចំតាមប្រភេទឱសថវិទ្យា ឬតាមប្រភេទព្យាបាល ៖ ការរៀបចំនេះមានប្រយោជន៍បំផុតចំពោះឃ្លាំងតូច ឬឱសថស្ថានរាយដែលបុគ្គលិកឃ្លាំងមានការយល់ដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីឱសថវិទ្យា (Pharmacology) ។

ការរៀបចំតាមទម្រង់ឱសថ ៖ ឱសថមានទម្រង់ខុសៗគ្នា ដូចជាគ្រាប់ ស៊ីរ៉ូ ឱសថចាក់ ឱសថលាបលើស្បែកដែលមានសណ្ឋានជាប៉ូម៉ាត (Ointments) និងក្រែម (Cream) ។ នៅក្នុងប្រព័ន្ធការងារនេះ ឱសថត្រូវបានរៀបចំទុកដាក់តាមទម្រង់របស់វា។ វិធីស្តុកតាមបែបដទៃទៀតក៏អាចយកមកប្រើក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថបានដែរ ។

ការរៀបចំតាមរបៀបប្រើប្រាស់ញឹកញាប់ ៖ ឱសថដែលប្រើញឹកញាប់ ត្រូវដាក់នៅពីមុខឱសថដទៃទៀតក្នុងឃ្លាំង ឬជិតច្រកចេញ ។ ប្រព័ន្ធការងារនេះ ត្រូវអនុវត្តជាមួយប្រព័ន្ធដទៃទៀត។

ការរៀបចំតាមលេខកូដទីតាំង ៖ ឱសថនីមួយៗមានសរសេរអក្សរ និងលេខកូដទីតាំង។ ប្រព័ន្ធការងារនេះមានភាពបត់បែន ប៉ុន្តែពិបាកយល់ផងដែរ ។ មន្ត្រីឃ្លាំងមិនចាំបាច់មានចំណេះដឹងបច្ចេកទេសផ្នែកឱសថទេ ក្នុងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធការងារនេះ ពីព្រោះលេខកូដមានព័ត៌មានសម្រាប់ការទុកដាក់ឱសថឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ដូចជាសីតុណ្ហភាព កម្រិតសុវត្ថិភាព និងភាពដែលអាចឆេះ ។ ប្រព័ន្ធការងារនេះអនុវត្តបានល្អនៅក្នុងប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យសារពើភ័ណ្ឌដោយកុំព្យូទ័រ ។

រៀបចំឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលឲ្យមានរបៀប ធ្វើឲ្យងាយស្រួលក្នុងការគ្រប់គ្រង

២. ការរក្សាឯកសារគ្រប់គ្រងឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលនៅក្នុងឃ្លាំង

២.១. បញ្ជីរាយមុខឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

- ឃ្លាំងនីមួយៗត្រូវរក្សាបញ្ជីរាយមុខឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលទាំងអស់ដែលត្រូវប្រើ ដែលមានបញ្ជាក់ លក្ខណៈបច្ចេកទេសរបស់វារួមមាន ទម្រង់ កម្រិតសារធាតុសកម្ម និងបរិមាណក្នុងប្រអប់នីមួយៗ។
- ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជីនេះឲ្យបានទៀងទាត់ រួចចែកឲ្យឱសថស្ថានរាយ និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធ។
- ហាមស្នើសុំឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលមិនមានក្នុងបញ្ជីរាយមុខឱសថ បើមិនមានការអនុញ្ញាត ពិសេសចំពោះសេវាសាធារណៈ។ មិនត្រូវចែកចាយឱសថ និងផលិតផលសុខា

ភិបាលដែលមិនមានក្នុងបញ្ជីរាយមុខឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល បើមិនមានបញ្ជាក់ករណីពិសេសណាមួយនោះទេ។

- កំណត់ត្រាសារពើភ័ណ្ឌត្រូវធ្វើលើគ្រប់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលទាំងអស់ដែលមានក្នុងបញ្ជី។

២.២ សលាកបត្រឃ្លាំង

- ព័ត៌មានមួយចំនួនអំពីឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល ត្រូវមាននៅក្នុងសលាកបត្រឃ្លាំង ៖

❖ ឈ្មោះ/ការបរិយាយ (រួមទាំង ទម្រង់ កាប់ស៊ុល គ្រាប់ អង្គធាតុរាវ ។ល។) និងកម្រិតសារធាតុសកម្ម

❖ ស្តុកបច្ចុប្បន្ន

❖ ចំនួនទទួល

❖ ចំនួនបញ្ចេញ

❖ ចំនួនបាត់បង់/កែតម្រូវ

❖ តុល្យការ (ចុងបញ្ចប់)

❖ ឯកសារយោង (ឧ. លេខវិក្កយបត្រ ឬឈ្មោះអ្នកផ្គត់ផ្គង់ឬអ្នកទទួល)។

- អាស្រ័យលើប្រព័ន្ធ សលាកបត្រឃ្លាំងក៏អាចបញ្ចូលផងដែរនូវព័ត៌មានបន្ថែមរបស់ឱសថ និងផលិតផល សុខាភិបាលដូចជា៖

❖ លក្ខខណ្ឌទុកដាក់ពិសេស (ឧ. 2°C ទៅដល់ 8°C)

❖ តម្លៃឯកតា

❖ លេខឡូត៍ ឬលេខកូដទីតាំងស្តុក

❖ លេខកូដឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

❖ ថ្ងៃខែឆ្នាំផុតកំណត់ប្រើ ។

- សលាកបត្រឃ្លាំងមានទិន្នន័យឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល មួយចំនួនសម្រាប់គណនាបរិមាណ ដូចតទៅ៖

❖ទិន្នន័យប្រើប្រាស់ឬបញ្ចេញ ដូចជាចំនួនប្រើប្រាស់ឬបញ្ចេញជាមធ្យមប្រចាំខែ(AMC) ឬចំនួនប្រើប្រាស់ឬបញ្ចេញលក់ប្រចាំថ្ងៃ ចំពោះសេវាឯកជន

❖ រយៈពេលស្នើសុំ ឬបញ្ជាទិញរហូតដល់ពេលបានទទួលឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល (Lead times)

❖ ចំនួនអតិបរមា និងអប្បបរមានៃការស្តុក

❖ ចំនួនស្នើសុំ ឬបញ្ជាទិញបន្ទាន់។

- ប្រព័ន្ធរៀបចំទុកដាក់និងប្រព័ន្ធចែកចាយ មិនចាំបាច់ប្រើគ្រប់ទម្រង់ទាំងអស់នេះទេ ប៉ុន្តែអាចត្រូវការទម្រង់ដែលកត់ត្រាទិន្នន័យរក្សាស្តុក និងទិន្នន័យបញ្ចេញ-បញ្ចូល។ ទម្រង់ស្តង់ដារ (ឯកសារគំរូ) ដែលប្រើសម្រាប់ត្រួតពិនិត្យសារពើភ័ណ្ឌ រួមមាន៖

❖ សលាកបត្រឃ្លាំង និង/ឬ ប្រើក្នុងកុំព្យូទ័រ

❖ សលាកបត្រឃ្លាំងព្យួរ

❖ វិក្កយបត្របញ្ចូល

❖ ឯកសារទទួល (ឯកសារដឹកជញ្ជូន) (packing slip/freight bill)

❖ ប័ណ្ណប្រគល់

❖ កំណត់ហេតុឱសថហួសកាលកំណត់ប្រើ ឬខូចគុណភាព

❖ បញ្ជីឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល និងតម្លៃ

❖ ទម្រង់សារពើភ័ណ្ឌ (Physical inventory forms) ។

រក្សាកំណត់ត្រាដែលត្រឹមត្រូវ ធ្វើឲ្យងាយស្រួលក្នុងការអនុវត្តការងារ

២.៣. ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌដោយដៃ (Physical inventory)

ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌជាដំណើរការរាប់ដោយដៃនូវចំនួនឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលមួយមុខៗដែលមានក្នុងស្តុក តាមពេលវេលាណាមួយដែលបានកំណត់។ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌធានាឲ្យបរិមាណដែលកំពុងមានក្នុងឃ្លាំង ត្រូវបានកត់ត្រាត្រឹមត្រូវដូចនៅក្នុងសលាកបត្រឃ្លាំង។ ពេលធ្វើសារពើភ័ណ្ឌត្រូវរាប់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលនិមួយៗដោយផ្អែកលើឈ្មោះហ្សេនេរិក ឬពាណិជ្ជនាម ទម្រង់ និងកម្រិតសាធាតុសកម្មឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល។

ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌមានពីរប្រភេទ៖

❖ ***ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌ**គ្រប់មុខ៖* ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលទាំងអស់ ត្រូវរាប់តាមពេលវេលា ដែលបាន កំណត់។ ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌគ្រប់មុខគឺត្រូវរាប់យ៉ាងតិចណាស់មួយឆ្នាំម្តង អាចរាប់ ញឹកញាប់ជាងនេះគឺ មួយត្រីមាស ឬមួយខែម្តង ។ ចំពោះឃ្លាំងធំអាចតម្រូវឲ្យបិទឃ្លាំងរយៈពេលមួយថ្ងៃយ៉ាងតិច។

❖ ***ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌ ឬដោយកំណត់ចំនួន ឬចៃដន្យ៖*** ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល ដែលបាន ជ្រើសរើសរួចហើយ ត្រូវរាប់ និងពិនិត្យដោយផ្ទៀងផ្ទាត់ជាមួយសលាកបត្រឃ្លាំងរយៈពេលមួយឆ្នាំ ។

ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌគ្រប់មុខ ជាការរាប់ដែលងាយ និងទៀងទាត់នៅក្នុងឃ្លាំងទាំងឡាយណាដែលមាន បរិមាណ ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលតិច។ ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌតាមវដ្ត ***ឬដោយកំណត់ចំនួន*** ឬ***ចៃដន្យ*** គឺតែងតែធ្វើលើឃ្លាំងទាំងឡាយណា ដែលមានបរិមាណឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលច្រើន។

ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌតាមវដ្ត អាចរាប់តាមវិធីជាច្រើនដូចតទៅ៖

❖ ***តាមទម្រង់ឱសថ៖*** រាប់ឱសថគ្រាប់នៅក្នុងខែមករា រាប់ឱសថកាប់ស៊ុលនៅខែកុម្ភៈ រាប់ឱសថរាវ នៅខែមិនា ។ល។

❖ ***តាមកន្លែងក្នុងឃ្លាំង៖*** រាប់នៅលើធ្នើរលេខ១ដល់៤នៅខែមករា លេខ៥ដល់៨ នៅខែកុម្ភៈ ។ល។

❖ ***រាប់តាមពេលវេលា៖*** រាប់ពីរទៅបីមុខក្នុងមួយថ្ងៃនៅពេលដែលអ្នកមានពេល ។

❖ ***ស្តុកបច្ចុប្បន្ន៖*** ក្នុងរយៈពេលណាមួយ រាប់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលមួយមុខៗដែលមានក្នុងឃ្លាំង នៅកម្រិត ឬក្រោមកម្រិតអប្បបរិមានៃសារពើភ័ណ្ឌ។

ប្រសិនបើធ្វើសារពើភ័ណ្ឌតាមវដ្ត ចូររាប់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលមួយមុខៗយ៉ាងតិចម្តងក្នុងមួយឆ្នាំ។ រាប់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលណាដែលមានចលនាចេញចូល និងផ្គត់ផ្គង់ឬចែកចាយញឹកញាប់ ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ដំណាក់កាលធ្វើសារពើភ័ណ្ឌ ៖

(១) **ផែនការ**

- ចំពោះការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌគ្រប់មុខ ត្រូវធ្វើតារាងពេលវេលានិងថ្ងៃខែឆ្នាំ

- ចំពោះការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌតាមវដ្ត ឬដោយកំណត់ចំនួន ឬចៃដន្យ ត្រូវកំណត់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលណាខ្លះ ដែលត្រូវរាប់ និងកំណត់ពេលវេលាសម្រាប់ប្រតិបត្តិការ។

(២) **កំណត់យកបុគ្គលិក**

(៣) **រៀបចំឃ្លាំង**

- រៀបឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល តាមគោលការណ៍ផុតកំណត់ប្រើមុនបញ្ចេញមុន (FEFO)
- ធានាថាកេស និងប្រអប់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលត្រូវបានបើក
- ដាក់ដោយឡែកចំពោះឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលខូចឬហួសកាលកំណត់ប្រើ ។

(៤) **រាប់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលនៅមានសុពលភាពប្រើ**

- រាប់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល តាមចំនួនឯកតាដែលត្រូវបញ្ចេញ (ឧ. គ្រាប់ ឬ បន្ទះ ។ល។) ដោយមិនរាប់តាមចំនួនកេស ឬចំនួនប្រអប់ឡើយ ចំពោះសេវារដ្ឋ ។ អាចរាប់ចំនួនប្រអប់ ឬចំនួនកេស ចំពោះសេវាឯកជន ។
- ប៉ាន់ប្រមាណបរិមាណនៅក្នុងឧបករណ៍វេចខ្ចប់ ដែលបានបើកចំពោះឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលណា ដែលដាក់ក្នុងឧបករណ៍វេចខ្ចប់ធំៗ ។ បើសិនក្នុងដបមានចំនួន១០០០ កាប់ស៊ុល ហើយនៅមានកាប់ស៊ុលប្រហែល ២ភាគ៣ គឺត្រូវប៉ាន់ប្រមាណថាប្រហែល មាន ៦៥០ កាប់ស៊ុល ឬ៧០០កាប់ស៊ុល។ បើសិនស៊ីរ៉ូដាក់ក្នុងដបចំណុះ១លីត្រហើយឃើញមាននៅពាក់កណ្តាល ត្រូវប៉ាន់ប្រមាណថាមានកន្លះលីត្រ។

(៥) **ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពសលាកបត្រឃ្លាំង**

- កត់ត្រាកាលបរិច្ឆេទនៃការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌនិងកត់ត្រាលទ្ធផលពី «ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌ»
- ប្រើ ***ទឹកប៊ិចពណ៌ក្រហម*** កត់ត្រាបរិមាណឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលបានរាប់នៅក្នុងឃ្លាំង។

(៦) **អនុវត្តសកម្មភាពដោយផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌ**

- ប្រសិនបើ លទ្ធផលនៃការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌ ខុសពីតុល្យការនៅក្នុងសលាកបត្រឃ្លាំង ឬ សលាកបត្រឃ្លាំងព្យួរ ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពតុល្យការដោយបន្ថែមឬបន្ថយបរិមាណដែលខុស (លើសឬខ្វះ)
- ដកចេញឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលបែកបាក់ ឬហួសកាលកំណត់ប្រើដែលបានរកឃើញ អំឡុងពេលធ្វើសារពើភ័ណ្ឌ រួចធ្វើកំណត់ហេតុស្នើសុំកំទេច
- ចំពោះបញ្ហានិមួយៗដែលបានរកឃើញដូចខាងលើ ត្រូវកំណត់អត្តសញ្ញាណ ធ្វើកំណត់ហេតុ និង កែតម្រូវមូលហេតុនៃបញ្ហា ។

(៧) **ពិភាក្សាជាមួយ**មន្ត្រីឬបុគ្គលិក**អំពីលទ្ធផលនៃការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌ**

- ទទួលយកយោបល់របស់មន្ត្រីឬបុគ្គលិក បើយោបល់នោះសមស្រប
- កែតម្រូវសកម្មភាព បើសិនជាមានតម្រូវការចាំបាច់។

ការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌ ជួយយើងឲ្យដឹងពីចំនួនដែលមានក្នុងស្តុក និងពេលវេលាស្នើសុំជាថ្មី ឬបញ្ជាទិញថ្មី

៣.លក្ខខណ្ឌពិសេសនៃការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

ឱសថមួយចំនួន ត្រូវរៀបចំទុកដាក់ក្នុងស្ថានភាពមួយដែលអាចត្រួតពិនិត្យបានយ៉ាងងាយ ។

ជាការសំខាន់ចំពោះការកំណត់អត្តសញ្ញាណឱសថ ដែលមានហានិភ័យនៃចោរកម្ម ឬការប្រើប្រាស់ ដោយរំលោភ ឬអាចឲ្យញៀនរួមទាំង ឱសថដែលមានតម្រូវការខ្ពស់ (ទីផ្សារងងឹត) ត្រូវបង្កើនសុវត្ថិភាពខ្ពស់ចំពោះឱសថទាំងនេះ ។

៣.១ ឧទាហរណ៍នៃការរៀបចំទុកដាក់ឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាលដែលអាចឲ្យត្រួតពិនិត្យបាន

ជាទូទៅក្នុងបញ្ជីឱសថសារវន្ត មានឱសថញៀន និងឱសថប៉ះពាល់ផ្លូវចិត្ត ដូច្នេះអាចមានឱសថប្រភេទនេះ មួយឬពីរមុខ នៅក្នុងបញ្ជី ។

ឱសថញៀន ដូចជា Morphine, Oxycodone , Tramadol , Codeine , Opium preparations ។ល។

ឱសថប៉ះពាល់ផ្លូវចិត្ត ដូចជា ឱសថដែលគេស្គាល់ច្រើនជាងគេមានជាអាទិ៍ Diazepam និងឱសថដែលមានក្នុងបញ្ជីឱសថសារវន្ត ដែលក្នុងនោះមានដូចជា Carbamazepine ដែលប្រើសម្រាប់ព្យាបាលជំងឺឆ្កួតជ្រូក និងឱសថធ្វើឲ្យស្ងប់អារម្មណ៍ដូចជា chlorpromazine ។

ឱសថមួយចំនួនដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ គឺឱសថដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យតាមលក្ខខណ្ឌអន្តរជាតិ។ ឱសថទាំងនេះ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ជាងឱសថធម្មតា។ មាននីតិវិធីពិសេសកំពុងដាក់ឲ្យអនុវត្ត សម្រាប់ធ្វើលទ្ធកម្ម ឬអាហារ័ណ នីហារ័ណ ទទួលទុកដាក់ ចែកចាយ និងប្រើប្រាស់។ (ទម្រង់ ស្នើសុំពិសេសត្រូវដាក់ឲ្យប្រើចំពោះ ឱសថ ប្រភេទនេះ)។

- ឱសថញៀន និងឱសថប៉ះពាល់ផ្លូវចិត្ត ត្រូវរក្សាទុកដោយអនុលោមតាមអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ច្បាប់ និងបទដ្ឋានជាតិ និងបង្កើតច្រកសម្រាប់ងាយត្រួតពិនិត្យអំពីការរក្សាទុក ។ ឱសថទាំងនេះ ត្រូវរក្សាទុកដូចខាងក្រោម ៖
  - ❖មានបន្ទប់ដាច់ដោយឡែក ទូចាក់សោរ ឬកន្លែងសុវត្ថិភាព
  - ❖ មានទូធ្វើអំពីដែកនៅក្នុងឃ្លាំង ។
- ដាក់ភ្លើងឲ្យបញ្ចេញសញ្ញានិងសំឡេង នៅពេលមានអ្នកចេញចូលដោយគ្មានការអនុញ្ញាត។
- ការចូលក្នុងឃ្លាំងឱសថដែលតម្រូវឲ្យត្រួតពិនិត្យ អាចអនុញ្ញាតបានតែនាយឃ្លាំង ឬឱសថការីជាមួយបុគ្គលិកឃ្លាំងមួយរូបទៀត ។
- កំណត់ចំនួនបុគ្គលិកដែលកាន់សោរឃ្លាំង និងធ្វើបញ្ជីឈ្មោះបុគ្គលិកទាំងនោះ ។

ចំណាំ៖ *ឱសថដទៃទៀតរួមទាំងឱសថប្រឆាំងវីរុស ដែលប្រើសម្រាប់ព្យាបាលជំងឺអេដស៍ អាចតម្រូវឲ្យរៀបចំទុកដាក់នៅក្នុងឃ្លាំងដែលត្រួតពិនិត្យតឹងរឹង ពីព្រោះឱសថទាំងនោះពុំសូវមាន ហើយមានតម្លៃថ្លៃ និងតម្រូវការខ្ពស់។ អង្គការដែលផ្តល់ឱសថ តម្រូវឲ្យទុកដាក់ក្នុងស្ថានភាពងាយត្រួតពិនិត្យ។ ឱសថប្រភេទនេះអាចធ្វើអំណោយក្នុងលក្ខខណ្ឌណាមួយច្បាស់ លាស់ និងដែលអាចប្រើក្នុងលក្ខខណ្ឌដទៃទៀតបាន។ ឧទាហរណ៍៖ ឱសថសម្រាប់ព្យាបាលជំងឺកាមរោគដែលមានក្នុងបញ្ជីឱសថសារវន្ត ហើយឱសថទាំងនេះក៏អាចប្រើសម្រាប់ព្យបាលជំងឺដទៃទៀតបានដែរ ។ ឧបករណ៍តេស្តមេរោគហ៊ីវ (HIV) ដែលបានធ្វើអំណោយ សម្រាប់កម្មវិធីនានា ដូចជាកម្មវិធីបង្ការការចម្លងមេរោគហ៊ីវ (HIV) ពីម្តាយទៅកូន ក៏អាចប្រើសម្រាប់គោលដៅដទៃទៀតដែរ ដូចជាប្រើសម្រាប់ធានាសុវត្ថិភាពឈាម ។*

៣.២ ឧបករណ៍និងសម្ភារៈសម្រាប់រៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

ធ្នើរ និងទូ៖ ប្រើធ្នើរ និងទូ ដើម្បីទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលណាដែលតូចៗ។ កែធ្នើរតាមទំហំកេសខុសៗគ្នា។

តុនៅកន្លែងវេចខ្ចប់៖ ត្រូវមានតុធំនៅកន្លែងវេចខ្ចប់សម្រាប់បុគ្គលិកប្រើពេលវេចខ្ចប់ និងបញ្ជូនឥវ៉ាន់ ហើយតុនោះត្រូវមានភាពរលីងស្អាត។

កំណាល់៖ កំណាល់ត្រូវប្រើសម្រាប់ទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលនិងកេសធំៗ។ កំណាល់ត្រូវកល់ផលិតផលឲ្យផុតពីឥដ្ឋ និងអាចប្រើជាមួយរថយន្តសម្រាប់លើកដាក់ (forklift) ឬរទេះរុញ (dolly) ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរកន្លែងផលិតផល (មួយគំនរៗ)។ ជាទូទៅ កំណាល់ត្រូវបានប្រើក្នុងឃ្លាំងធំៗ ពីព្រោះការទុកដាក់និងចល័តកំណាល់ ត្រូវទុកឲ្យមានចន្លោះ ដើម្បីឲ្យមានខ្យល់ចេញចូល ហើយត្រូវរក្សាឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលឲ្យផុតពីកម្រាលឥដ្ឋ ។

ប្រសិនបើប្រើកំណាល់ក្នុងឃ្លាំងត្រូវ ៖

- ពិនិត្យមើលកំណាល់មុនពេលដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលពីលើ។ ត្រូវប្រាកដថាកំណាល់ត្រូវរឹងមាំ មិនរង្គោះរង្គើ បែក ឬបាក់ ព្រមទាំងមិនមានលៀនដែកគោលចេញ។ កំណាល់ដែលមិនរឹងមាំអាចបាក់ អំឡុងពេលលើកឡើងចុះ និងបង្កឲ្យមានរបួសដល់អ្នកលើក ព្រមទាំងបណ្តាលឲ្យខូចផលិតផល។
- គរកំណាល់ទទេឲ្យមានរបៀបរៀបរយ និងឆ្ងាយពីច្រកដើរ
- ប្រសិនបើអាច គួរទុកកំណាល់ក្នុងបន្ទប់ និងឲ្យឆ្ងាយពីសារធាតុដែលអាចធ្វើឲ្យខូចឈើកំណាល់ ។

ដោយមិនគិតពីវត្ថុធាតុដែលយកមកធ្វើកំណាល់ ដែលអាចបង្កើនហានិភ័យនៃអគ្គីភ័យ ពីព្រោះកំណាល់មាន ចន្លោះឬប្រហោងដែលចរន្តខ្យល់អុកស៊ីហ្សែនចេញចូលបាន អាចបង្កឲ្យមានអគ្គីភ័យ។ ត្រូវអនុវត្តការប្រុងប្រយ័ត្នដើម្បីសុវត្ថិភាពដែលនឹងបកស្រាយនៅក្នុងផ្នែកនៃគោលការណ៍នេះ។

ធ្នើរ ទូ តុ និងកំណាល់ អាចធ្វើពីឈើ លោហៈ និងប្លាស្ទិក។ ធ្នើរ ទូ និងកំណាល់ដែលធ្វើពីលោហៈ អាចជាដែកថែប (steel) ដែកថែបអត់ច្រេះ(stainless steel) ឬអាលុយមីនីញ៉ូម។ សម្ភារៈដែលធ្វើពីលោហៈមានតម្លៃថ្លៃ ប៉ុន្តែរឹងមាំជាប់បានយូរ និងមិនងាយឆេះ បើប្រៀបធៀបនឹងសម្ភារៈដែលធ្វើពីប្លាស្ទិក ឬឈើ។ សម្ភារៈដែលធ្វើពីលោហៈ មិនមានបញ្ហាជាមួយសត្វល្អិត សត្វកកេរ ឬពពួកផ្សិត ។

រថយន្តលើក និងរទេះលើកកំណាល់

ប្រសិនបើមានផែនការប្រើរថយន្តលើក ឬរទេះលើកកំណាល់ក្នុងឃ្លាំង ៖

- កម្រាលឥដ្ឋត្រូវរាបស្មើ និងអាចធន់នឹងទម្ងន់របស់រថយន្តលើក
- ធានាឲ្យមានកន្លែងគ្រប់គ្រាន់ក្នុងឃ្លាំង សម្រាប់រថយន្តឬរទេះលើកដាក់ផលិតផល
- ត្រូវពិចារណាពីទំហំរថយន្ត ឬរទេះលើកឲ្យសមស្របនឹងទំហំឃ្លាំង។ រថយន្តនិងរទេះលើកអាចមានប្រើ ឧស្ម័ន ប្រេងម៉ាស៊ូត ប្រេងសាំង ឬអគ្គីសនី ទាំងអស់នេះប៉ះពាល់ដល់កំលាំង (Capacity) និងតម្លៃរបស់រថយន្ត ឬរទេះលើក ។ គួរពិចារណាផងដែរ អំពីខ្យល់ចេញចូលក្នុងឃ្លាំង និងបរិស្ថានជុំវិញ ។
- រក្សាឲ្យមានអាគុយបំរុង ឬប្រដាប់សាកអាគុយ បើចាំបាច់ ហើយត្រូវធានាអាចប្រើបានពេញ ១ ថ្ងៃ
- រថយន្តឬរទេះលើកត្រូវតែលើកដល់ធ្នើរខ្ពស់បំផុត
- រក្សាកំណត់ត្រាថែទាំ និងសេវា នៅកន្លែងសុវត្ថិភាព និងកន្លែងមើលឃើញ
- រក្សានិងបិទប្រកាសអត្តសញ្ញាណបុគ្គលិកដែលបានបណ្តុះបណ្តាល និងដែលបានអនុញ្ញាតឲ្យប្រើឬបើករថយន្ត ឬរទេះលើក ។

រថយន្តឬរទេះលើកមានពីរប្រភេទ គឺប្រភេទដើរបញ្ជា (*walkie*) និងប្រភេទអង្គុយបញ្ជា (*seated*) ហើយប្រភេទនីមួយៗមានអត្ថប្រយោជន៍រៀងៗខ្លួន។ ប្រភេទដើរបញ្ជាគឺល្អជាងគេ ពីព្រោះអាចបត់បែនតាមចន្លោះតូចដោយ សារកាំរបត់តូច(ងាយស្រួលបត់ចុះឡើង) ប៉ុន្តែមានចលនាយឺតយ៉ាវណាស់ ហើយមិនមានប្រយោជន៍សម្រាប់ ប្រើនៅក្នុងឃ្លាំងធំ។ ប្រភេទអង្គុយបញ្ជា មានចលនាលឿនជាង និងមានតម្លៃថ្លៃផងដែរ។

៣.៣. សារធាតុងាយឆេះ

- សារធាតុងាយឆេះដែលឃើញមាននៅក្នុងឃ្លាំងឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល រួមមាន acetone, anesthetic ether, alcohol (មុនពង្រាវ) និង ប្រេងកាត ។
- ចំពោះការរៀបចំទុកដាក់សារធាតុងាយឆេះក្នុងបរិមាណច្រើន ត្រូវទុកនៅកន្លែងដាច់ដោយឡែកពីឃ្លាំងធំ និង មានចម្ងាយមិនតិចជាងពី២០ម៉ែត្រពីអគារដទៃទៀត ហើយត្រូវមានឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យ ។ ផលិតផលងាយឆេះដែលមានបរិមាណច្រើន មិនត្រូវទុកដាក់នៅកន្លែងស្តុកឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលឡើយ ។
- សារធាតុងាយឆេះដែលមានបរិមាណតិចអាចរក្សាទុកក្នុងទូសុវត្ថិភាព ដែលមានខ្យល់ចេញចូលឆ្ងាយពីអណ្តាតភ្លើង និងពីកន្លែងភ្ជាប់ចរន្តអគ្គីសនី។ ដាក់សញ្ញាសំគាល់នៅខាងក្រៅទូដែកអំពីសារធាតុងាយឆេះ និងបិទសញ្ញាអន្តរជាតិអំពីគ្រោះថ្នាក់។ បន្ថែមលើនេះ ធ្នើរនៃទូដែកនីមួយៗត្រូវតែធ្វើឡើង យ៉ាងណាដើម្បីការពារពីការកំពប់សារធាតុ។ ត្រូវតែទុកដាក់សារធាតុងាយឆេះក្នុងសម្ភារៈស្តុកដើមរបស់វា។
- សារធាតុរាវងាយឆេះនីមួយៗមានសរសេចំណុចនៃចំហាយឆេះ (flash point) ។ ចំណុចនៃចំហាយឆេះ (flash point) គឺជាចំណុចនៃសីតុណ្ហភាពទាបបំផុតដែលធ្វើឲ្យអង្គធាតុរាវងាយឆេះទាំងអស់អាចភាយ ក្នុងបរិមាណគ្រប់គ្រាន់ និងអាចឆេះបាននៅក្នុងបរិយាកាសជុំវិញសារធាតុទាំងនោះ។ ចំណុចនៃចំហាយឆេះ (flash point) បង្ហាញអំពីចំណុចនៃភាពងាយឆេះ។
  - ❖ សារធាតុ Acetone និង Anesthetic ether មានចំណុចនៃចំហាយឆេះ (flash point) គឺ -18◦c
  - ❖ អាល់កុលសុទ្ធមានចំណុចនៃចំហាយឆេះ (flash point) គឺ 18 ◦c ទៅ 23 ◦c
  - ❖ សារធាតុប្រេងកាត (kerosene) មានចំណុចនៃចំហាយឆេះ (flash point) គឺ 23◦c ទៅ 61◦c
- មិនចាំបាច់ទុកដាក់សារធាតុងាយឆេះ នៅសីតុណ្ហភាពក្រោមចំណុចនៃចំហាយឆេះ (flash point) ឡើយ ប៉ុន្តែចាំបាច់ត្រូវស្តុកនៅកន្លែងត្រជាក់ខ្លាំងបើអាចធ្វើបាន និងត្រូវជៀសវាងប៉ះផ្ទាល់នឹងពន្លឺថ្ងៃ។ ការត្រួតពិនិត្យអត្រាភាយរបស់សារធាតុ គឺជាការចាំបាច់ដើម្បីបញ្ចៀសការកើនសម្ពាធ ។

៣.៤. សារធាតុកាត់

- សារធាតុកាត់ឬអុកស៊ីតករ ដែលតែងតែជួបប្រទះនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យឬមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដទៃទៀត រួមមាន trichloracetic acid, glacial acetic acid, concentrated ammonia solutions, silver nitrate, sodium nitrate, និង sodium hydroxide pellets ។
- សារធាតុកាត់ (corrosive substances) ត្រូវតែទុកដាក់ដាច់ឆ្ងាយពីសារធាតុងាយឆេះ (flammables) ពោលគឺត្រូវដាក់ដាច់ដោយឡែកក្នុងទូសុវត្ថិភាព ដើម្បីបង្ការការលេចធ្លាយ។ ត្រូវប្រើស្រោមដៃ និងវ៉ែនតាដែលជាប្រភេទប្រើក្នុងឧស្សាហកម្ម នៅពេលប្រើប្រាស់សារធាតុកាត់ទាំងអស់នេះ។

៤. ការរក្សាគុណភាពឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

៤.១. ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល

ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលមានប្រភេទខុសៗគ្នា ការខូចខាត ឬបែកបាក់ក៏ខុសៗគ្នាដែរ។ សូចនាករមួយចំនួនអាចប្រើដើម្បីរកការខូចខាត ឬបែកបាក់មានដូចខាងក្រោម ៖

ផលិតផលទាំងអស់

- ការវេចខ្ចប់រហែក ឬបែកបាក់ (ដូចជា កូនដប ដប ប្រអប់ ។ល។)
- ការបាត់បង់ ចំនួនមិនគ្រប់(ក្នុងប្រអប់ឬដប) ស្លាកសញ្ញាមិនអាចអានបាន ។

ផលិតផលរាវ

- ប្រែពណ៌
- ឡើងអ័ព្ទ
- ឡើងកករ
- ដាច់គម្របដប
- បែកអំពូល ដប ឬ កូនដប
- សើម ឬមានសំណើមលើកញ្ចប់

ឱសថសម្រាប់ចាក់

- ឱសថសម្រាប់ចាក់មិនត្រូវមានកករបន្ទាប់ពីក្រឡុករួច

ផលិតផលមានជាតិរំអិល (Lubricated latex products)

- កញ្ចប់ស្អិត
- ផលិតផលប្រែពណ៌ឬមានជាតិរំអិល
- កេសឬប្រអប់ប្រឡាក់
- លេចប្រេង (ភាគច្រើនសើមកញ្ចប់)

ការវេចខ្ចប់ដោយសន្លឹកស្តើង (សន្លឹកអាលុយមីញ៉ូម)

- កញ្ចប់មានរន្ធឬស្នាមធ្លុះ

ឱសថកាប់ស៊ុល

- ប្រែពណ៌
- ស្អិត
- កំពិតឬបែកកាប់ស៊ុល

ផលិតផលគ្រាប់

- ប្រែពណ៌
- បែកបាក់
- បាត់គ្រាប់ (ដូចជាបាត់ពីបន្ទះ)
- ស្អិត (ពិសេសឱសថស្រោប)
- ក្លិនខុសពីធម្មតា

ផលិតផលដែលងាយខូចនឹងពន្លឺ (ហ្វីលថតកាំរស្មី X)

- កញ្ចប់រហែក ឬហៀរទឹក (អង្គធាតុរាវ)

ឱសថដាក់ក្នុងបំពង់ (tube)

- បំពង់ស្អិតជាប់គ្នា
- លេចឱសថ

- បំពង់មានរន្ធ ឬស្នាមធ្លុះ

ផលិតផលគ្មានមេរោគ (រួមទាំងកងដាក់ក្នុងស្បូន)

- កញ្ចប់រហែក ឬហៀរទឹក
- បាត់ផ្នែកខ្លះ
- បែកបាក់ ឬប្រែប្រួលរូបរាង
- មានសំណើមនៅខាងក្នុងកញ្ចប់
- កញ្ចប់ប្រឡាក់

ផលិតផលជ័រ

- ស្អិត
- ស្រួយ
- បែកបាក់

ប្រតិករ

- ប្រែពណ៌

- មិនត្រូវផ្តល់ផលិតផលខូចគុណភាព ឲ្យមូលដ្ឋានសុខាភិបាលឬឲ្យអតិថិជនឡើយ។ ប្រសិនបើមិនប្រាកដថា ផលិតផលខូចគុណភាពណាមួយ ត្រូវពិនិត្យមើលជាមួយអ្នកដែលយល់ដឹង។ ហាមផ្តល់ ឬចែកចាយផលិតផលណាដែលសង្ស័យថាខូចគុណភាព។
- រាយការណ៍អំពីផលិតផលដែលមានបញ្ហា និងបង្វែរផលិតផលនោះទៅឲ្យអង្គភាពដើមវិញ (ពេលប្រគល់-ទទួលសម្រាប់សេវាសាធារណៈ)។

ហាមបញ្ចេញ ឬចែកចាយផលិតផលដែលសង្ស័យថាខូចគុណភាព

៤.២. ផលិតផលដែលបានបញ្ជូនត្រឡប់វិញ និងការប្រមូលមកវិញ

ផលិតផលដែលបានបញ្ជូនត្រឡប់វិញ ឬមិនទទួល រួមទាំងផលិតផលដែលបានប្រមូលមកវិញ ត្រូវអនុវត្តទៅតាមនីតិវិធីដែលមាន និងត្រូវរក្សាទុកឯកសារដែលបានកត់ត្រា។

ផលិតផលដែលត្រូវបញ្ជូនត្រឡប់ទាំងអស់ ត្រូវរក្សាទុកនៅកន្លែងរង់ចាំ (Quarantine) ហើយត្រូវបញ្ជូនទៅវាយតម្លៃគុណភាព រួចបញ្ចូលឃ្លាំង សម្រាប់ទុកប្រើប្រាស់ចំពោះផលិតផលណាដែលរកឃើញថាមានគុណភាពល្អ។

៤.៣. ការត្រួតពិនិត្យសីតុណ្ហភាព

ក. សំណើមបរិយាកាស

នៅពេលស្លាកសញ្ញាសរសេរថា «ការពារសំណើម» រក្សាទុកដាក់ផលិតផលក្នុងសំណើមបរិយាកាសមិនឲ្យលើសពី ៦០%។ ដើម្បីបន្ថយក្តីកង្វល់អំពីសំណើម ៖

- **ចរន្តខ្យល់ចេញចូល ៖** បើកបង្អួច ឬរន្ធខ្យល់របស់ឃ្លាំង ដើម្បីឲ្យមានចរន្តខ្យល់ចេញចូល។ ត្រូវធានាឲ្យបង្អួចមានសំណាញ់ការពារសត្វល្អិតឬសត្វស្លាប និងមានរបារ ឬមិនត្រូវបើកបង្អួចឲ្យសត្វល្អិតទុំលើប្រអប់ ផលិតផល ដាក់ប្រអប់ផលិតផលលើកំណល់ និងធានាឲ្យមានចន្លោះរវាងកំណល់ និងជញ្ជាំងឃ្លាំង។
- **ការវេចខ្ចប់ ៖** ធានាឲ្យគម្របទាំងអស់បិទជិត និងមិនត្រូវបើកឧបករណ៍វេចខ្ចប់ថ្មី បើមិនចាំបាច់។

- **ចរាចរខ្យល់៖** ប្រើកង្ហារបក់ខ្យល់ចេញចូល។ នៅក្នុងឃ្លាំងធំ ត្រូវប្រើកង្ហារពិដាន និងចំពោះឃ្លាំងតូច ត្រូវប្រើកង្ហារឈរ ។
- **ម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ៖** ត្រូវប្រើម៉ាស៊ីនត្រជាក់ តែការប្រើម៉ាស៊ីនត្រជាក់ មានតម្លៃថ្លៃ និងអាស្រ័យលើចរន្តអគ្គីសនីព្រមទាំងតម្រូវឲ្យមានការថែទាំជាប្រចាំ។ ការប្រើឧបករណ៍បន្ថយសំណើមអាចជាជម្រើសមួយដែលមានតម្លៃថោកទាក់ទងទៅនឹងលក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុ។ ការប្រើឧបករណ៍ទាំងនេះ តម្រូវឲ្យមានចរន្តអគ្គីសនី និងតម្រូវមិនអោយមានទឹកនៅក្នុងឃ្លាំង ។

ខ. ពន្លឺថ្ងៃ

ឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាលមួយចំនួន ងាយខូចជាមួយនឹងពន្លឺថ្ងៃ និងអាចខូចពេលប៉ះនឹងពន្លឺថ្ងៃ។ ផលិតផលទាំងនោះរួមមានឱសថ Multiple vitamins, Furosemide, ឱសថ Chlorpheniramine maleate, ឱសថ Hydrocortisone, ផលិតផលធ្វើពីជ័ររុក្ខជាតិ (ដូចជាស្រោមអនាម័យសម្រាប់បុរស) និងហ្វីលកាំរស្មីអេច (X-ray) ។

ការការពារផលិតផលពីពន្លឺថ្ងៃ ៖

- បាំងបង្អួច ឬប្រើវាំងនន បើសិនបង្អួចចាំងពន្លឺថ្ងៃមកចំ។
- ទុកផលិតផលក្នុងកេស ។
- កុំទុកដាក់ផលិតផលក្រោមពន្លឺថ្ងៃ។
- ដាក់ផលិតផលក្នុងកែវស្រអាប់ ឬកែវពណ៌ាងងឹតតាមតម្រូវការរបស់ផលិតផលទាំងនោះ។
- រក្សាឲ្យមានដើមឈើនៅបរិវេណជុំវិញឃ្លាំងដើម្បីឲ្យមានម្លប់ ប៉ុន្តែត្រូវពិនិត្យមើលដើមឈើទាំងនោះជាប្រចាំដើម្បី កុំឲ្យមានមែកណាមួយមកប៉ះអគារដែលអាចធ្វើឲ្យខូចខាតឃ្លាំង។

គ. កំដៅ

ចូរចាំថាកំដៅអាចធ្វើឲ្យខូចផលិតផលបាន។ កំដៅធ្វើឲ្យរលាយប៉ូម៉ាត (Ointments) និងគ្រីម (Creams) ព្រមទាំងធ្វើឲ្យផលិតផលដទៃទៀតប្រើលែងកើត។ អនុវត្តតាមគោលការណ៍ណែនាំ ដែលថែងអំពីការការពារផលិតផលពីសំណើម និងពីពន្លឺថ្ងៃ ក៏នឹងអាចជួយការពារផលិតផលពីកំដៅផងដែរ។ ជាការចាំបាច់ដែលតម្រូវឲ្យមានសីតុណ្ហមាត្រនៅក្នុងឃ្លាំង ដើម្បីតាមដានសីតុណ្ហភាព (ចូរមើលផ្នែកស្តីពីការតាមដាន សីតុណ្ហភាព)។

ឃ. ការត្រួតពិនិត្យតាមដាន

ត្រួតពិនិត្យតាមដានសីតុណ្ហភាពនៅកន្លែងខុសៗគ្នាក្នុងឃ្លាំងជាប្រចាំ។

- ដាក់សីតុណ្ហមាត្រនៅកន្លែងខុសៗគ្នាក្នុងឃ្លាំង សម្រាប់ត្រួតពិនិត្យតាមដានកំដៅ។
- រក្សាឲ្យមានខ្យល់ចេញចូលក្នុងឃ្លាំងបានល្អ (ចូរមើលផ្នែកស្តីពីសំណើម)។ ដើម្បីឲ្យមានខ្យល់ចេញចូល ត្រូវដាក់ កេសឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាលលើកំណល់ និងរៀបជាជួរដោយមានទុកចន្លោះនៅក្នុងឃ្លាំង (ចូរមើលផ្នែកស្តីពី ការរៀបចំផលិតផល)។
- បញ្ចៀសពន្លឺថ្ងៃចាំងចូលឃ្លាំងដោយផ្ទាល់។

ង. ទូទឹកកក និងទូបង្កក

- ទូទឹកកកដែលបើកពីលើគឺល្អជាងទូទឹកកកបញ្ឈរ ពីព្រោះខ្យល់ក្តៅភាយឡើងលើពេលខ្យល់ត្រជាក់ចុះក្រោម
- ផ្នែកត្រជាក់បំផុតនៃទូទឹកកកបញ្ឈរគឺនៅបាតក្រោម
- ទុកដាក់ផលិតផលដែលងាយកកឬកកនៅសីតុណ្ហភាពទាប នៅធ្នើរខាងលើនៃទូទឹកកក
- ត្រូវមានកញ្ចប់ទឹកកកគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីដាក់ក្នុងប្រអប់ត្រជាក់ សម្រាប់ធ្វើឲ្យត្រជាក់ផលិតផលណាដែលតម្រូវឲ្យ ដាក់ក្នុងលក្ខខណ្ឌត្រជាក់ពេលដឹកជញ្ជូន និងមិនត្រូវប្រើកញ្ចប់ទឹកកកណាដែល

មានច្រកអង្គធាតុរាវដទៃទៀត ដែលមានពណ៌ខៀវឬបៃតង។ ពេលរៀបចំឧបករណ៍ប្រព័ន្ធត្រជាក់ចំពោះឃ្លាំងធំ ត្រូវប៉ាន់ប្រមាណអំពីតម្រូវការ កញ្ចប់ទឹកកក និងទីកន្លែងក្នុងទូបង្កកទឹក។

- ប្រសិនបើមានកន្លែងគ្រប់គ្រាន់ ត្រូវដាក់ដបទឹកធ្វើពីប្លាស្ទិកមួយចំនួនបន្ថែមក្នុងទូទឹកកក។ ការដាក់ដបទឹកនេះ អាចជួយរក្សាសីតុណ្ហភាពត្រជាក់បានយូរ ពេលដាច់ចរន្តអគ្គីសនី ។
- ដាក់ទូទឹកកក និងទូត្រជាក់នៅចន្លោះពីជញ្ជាំងប្រហែល ២០ ទៅ ៤០សង់ទីម៉ែត្រ ។ ការដាក់របៀបនេះ នឹងបង្កើនចរន្តខ្យល់ចេញចូល។
- តាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ បន្ទប់ដែលមានទូទឹកកកនិង/ឬទូបង្កកច្រើន ត្រូវមានម៉ាស៊ីនត្រជាក់។ ទូទឹកកក និងទូបង្កក បង្កើតឲ្យមានកំដៅច្រើនក្នុងបន្ទប់ ហើយកំដៅទាំងនេះអាចបណ្ដាលឲ្យខូចទូទឹកកកនិងទូបង្កកនោះពេលប្រើរយៈពេលយូរ។
- ប្រសិនបើមិនមានម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ត្រូវដាក់កង្ហារជុំវិញឧបករណ៍ដើម្បីបង្កើនលំហូរខ្យល់។ ពេលដាក់កង្ហារ ត្រូវដាក់យ៉ាងណាឲ្យមានខ្យល់បក់ពីក្រោយទូទឹកកក។
- ជាការល្អ ចំពោះឃ្លាំងធំគួរមានបន្ទប់ត្រជាក់មួយ ប្រសើរជាងប្រើទូទឹកកកច្រើន។

ច. ការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលអគ្គិសនី

ពេលប្រភពចរន្តអគ្គីសនី មិនអាចផ្ដល់ថាមពលបានជាប់លាប់ ត្រូវរៀបចំបំពាក់ឧបករណ៍អគ្គីសនីដែលប្រើដោយថាមពលព្រះអាទិត្យ ឬផ្គត់ផ្គង់អគ្គីសនីតាមប្រភពផ្សេងៗទៀត ដើម្បីធ្វើឲ្យឃ្លាំងត្រជាក់ និងប្រើទូទឹកកកបាន ។ ប្រសិនបើ ពុំមានប្រភពថាមពលអគ្គិសនីដោយពន្លឺព្រះអាទិត្យ ត្រូវមានប្រេងសម្រាប់ប្រើម៉ាស៊ីនភ្លើង ឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដំណើរការម៉ាស៊ីនឲ្យបានពីរឬបីថ្ងៃ (ចូរមើលផ្នែកស្ដីពីស្តុកសារធាតុដែលងាយឆេះ)។ ត្រូវដំណើរការ ម៉ាស៊ីនភ្លើងមួយខែមួយដងឲ្យបានទៀងទាត់ ដើម្បីធានាថាម៉ាស៊ីនភ្លើងនៅតែដំណើរការធម្មតា។ ចំពោះឃ្លាំងធំ អាចចុះកិច្ចសន្យាជាមួយអ្នកម៉ៅការ ដើម្បីថែទាំម៉ាស៊ីនភ្លើង និងប្រព័ន្ធអគ្គីសនី។

ប្រសិនបើការផ្គត់ផ្គង់ចរន្តអគ្គីសនីមិនជាប់លាប់ ចូរប្រើទូទឹកកកដែលប្រើថាមពលព្រះអាទិត្យ ឬឧស្ម័ន។

ឆ. លក្ខខណ្ឌរួមក្នុងការទុកដាក់

លក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោមទាក់ទងនឹងការតម្រូវសីតុណ្ហភាព និងការផ្គត់ផ្គង់ឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាល។ ការអនុវត្តន៍តាមលក្ខខណ្ឌក្នុងការរក្សាទុកដាក់របស់រោងចក្រផលិត ដែលបញ្ជាក់លើសំបកប្រអប់ផលិតផល គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់។

- **ការទុកដាក់នៅកន្លែងកក ៖** ឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាលមួយចំនួន ដូចជាវ៉ាក់សាំងពេលដឹកជញ្ជូនតម្រូវឲ្យរក្សាក្នុងប្រព័ន្ធត្រជាក់គឺនៅក្នុងកម្រិតសីតុណ្ហភាព -២០ អង្សាសេ ។ ការទុកដាក់ផលិតផលនៅកន្លែងកក គឺជាការធម្មតាសម្រាប់ទុកដាក់រយៈពេលយូរនៅឃ្លាំងធំ ។
- **ការទុកដាក់នៅសីតុណ្ហភាពពី ២ ទៅ ៨ អង្សាសេ ៖** ឱសថនិង ផលិតផលសុខាភិបាលមួយចំនួន គឺងាយខូចនឹងកំដៅយ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែក៏មិនត្រូវការត្រជាក់ដល់កកដែរ។ ជាធម្មតាផលិតផលទាំងនេះត្រូវដាក់ក្នុងផ្នែកទី១ និងទី២ នៃទូទឹកកក(កុំដាក់ក្នុងកន្លែងកក)។ សីតុណ្ហភាពនៃផ្នែកទាំង២នេះ សមស្របនឹងទុកដាក់វ៉ាក់សាំងរយៈពេលខ្លី។
- **ទុកដាក់នៅកន្លែងត្រជាក់ ៖** ឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាលមួយចំនួន ត្រូវស្តុកនៅសីតុណ្ហភាពពី ៨ ទៅ ១៥ អង្សាសេ។
- **ទុកដាក់នៅសីតុណ្ហភាពបន្ទប់ម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ៖**ឱសថនិង ផលិតផលសុខាភិបាលមួយចំនួន ត្រូវស្តុកនៅសីតុណ្ហភាពពី ១៥ ទៅ ២៥ អង្សាសេ។

- **ទុកដាក់នៅសីតុណ្ហភាពបរិយាកាស(បន្ទប់)៖** ទុកដាក់នៅសីតុណ្ហភាពនៃបរិយាកាសធម្មតា។ លក្ខខណ្ឌនេះមិនសូវប្រើទូលំទូលាយទេ ដោយសារសីតុណ្ហភាពបរិយាកាសជុំវិញតែងមានការប្រែប្រួលជានិច្ច។ សីតុណ្ហភាពបន្ទប់ ឬសីតុណ្ហភាពនៃលក្ខខណ្ឌធម្មតា មានន័យថាការទុកដាក់ក្នុងបន្ទប់ដែលមានបរិយាកាសស្ងួតមានខ្យល់បក់ចេញចូល និងមានសីតុណ្ហភាពពី ១៥ ទៅ ២៥ អង្សាសេ ឬឡើងដល់ ៣០ អង្សាសេ អាស្រ័យលើលក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុ។

ឱសថនិងផលិតផលសុខាភិបាលដែលមានបញ្ហាស្ថិរភាពគុណភាពក្នុងស្ថានភាពអាកាសធាតុត្រូពិច ៖

ឱសថគ្រាប់សម្រាប់លេប (សណ្ឋានរឹង)

- Acetylsalicylic acid
- Amoxicillin
- Ampicillin
- Penicillin V

ឱសថស៊ីរ៉ូ (សណ្ឋានរាវ)

- ស៊ីរ៉ូ Paracetamol

ឱសថសម្រាប់ចាក់

- Ergometrine
- Methylergometrine
- Adrenaline
- Reconstituted antibiotic
- Oxytocin

អនុវត្តទៅតាមសេចក្តីណែនាំរបស់រោងចក្រផលិត

ក្នុងការរៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

៤.៤. បង្ការការខូចគុណភាព និងការចម្លងសារធាតុផ្សេងៗ

ក. ការបែកបាក់

ត្រូវជៀសវាងរៀបចំទុកដាក់ផលិតផលដែលមានបរិមាណច្រើននាំឲ្យបែកបាក់។ ផលិតផលមិនត្រូវដាក់គរលើគ្នាមាន កំពស់លើសពី ២,៥ម៉ែត្រ (តាមវិធានទូទៅ)។ ផលិតផលណាដែលធ្ងន់ ឬងាយបែក (ដូចជា ឱសថច្រកដបកែវជាដើម) ត្រូវរៀបជាគំនរតូចៗ។ សម្ភារៈដែលមានជ្រុងស្រួចត្រូវរុំ ឬវេចខ្ចប់ឲ្យជិត។ ការសំខាន់គឺត្រូវធានាថា ពេលរៀបចំទុកដាក់ផលិតផលធ្វើយ៉ាងណាកុំឲ្យមានធ្លាក់ ឬរបួសដល់បុគ្គលិកឃ្លាំង។

ខ. ធូលី

បិទកាលវិភាគ និងសេចក្តីណែនាំពីការសម្អាតឃ្លាំង និងបរិវេណជុំវិញ។ បោស ជូត ឬដុសលាងកម្រាលឥដ្ឋឲ្យបានទៀងទាត់។ ជូតសម្អាតធ្នើរ និងសម្អាតធូលីពីផលិតផល។ បញ្ចេញសម្រាមឬសំណល់ដោយធ្វើយ៉ាងណា បញ្ចៀសកុំឲ្យមានសត្វចង្រៃ រើ កកាយ ហើយត្រូវដាក់សម្រាមក្នុងធុងបិទជិត។

គ. ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

ត្រូវធានាថាឃ្លាំងមានប្រភពទឹកដើម្បីសម្អាត។ បើគ្មានបំពង់ទឹកមកដល់ ត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធទឹក ដោយដាក់ធុងចំណុះ ២០០លីត្រ លើទម្រខ្ពស់ហើយភ្ជាប់បំពង់ទឹកមកដល់បរិវេណឃ្លាំង ឬសាងសង់ប្រព័ន្ធទឹកថ្មី ដោយតភ្ជាប់ពីប្រភពទឹកណាមួយមកឃ្លាំង។

ឃ. សារធាតុសម្អាត

ត្រូវមានថវិកាដើម្បីទិញសារធាតុសម្អាត។ ប្រើសារធាតុសាប៊ូសម្រាប់សម្អាតរោងចក្រ (industrial detergent) បើអាចរកបាន ជាពិសេសចំពោះឃ្លាំងធំ ទោះបីជាសាប៊ូទាំងនោះនាំចូលពីក្រៅប្រទេសនិងមានតម្លៃថ្លៃក្តី។ ព្យាយាមប្រើសារធាតុសាប៊ូដែលមានក្នុងស្រុក ជាពិសេសចំពោះឃ្លាំងតូច ឬឃ្លាំងនៅតំបន់ដាច់ស្រយ៉ាល។ ត្រូវសម្អាតឃ្លាំងឲ្យបានទៀងទាត់ដោយប្រើសារធាតុក្លរ ដែលជាសារធាតុធ្វើឲ្យស (chlorine bleach) ឧទាហរណ៍ មួយខែម្តង។

ង. បរិវេណខាងក្រៅឃ្លាំង៖ ប្រមូលសម្រាមពីសួនច្បារ និងសំបកកេសហើយដុត ប្រសិនបើពុំមានភ្នាក់ងារប្រមូលសម្រាម។ ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នភ្លើងពេលកំពុងដុតសម្រាម និងកុំដុតក្បែរអគារ ហើយត្រូវដឹងច្បាស់ថា មិនមានខ្យល់បក់មកប៉ះអគារ។

៤.៥. ការការពារសត្វចង្រៃ

ក. ការបង្ការផ្នែកខាងក្នុងឃ្លាំង

- រៀបចំឬកែសម្រួលបន្ទប់ឃ្លាំងឲ្យងាយស្រួលជូតសម្អាត និងការពារសំណើម។
- រក្សាបរិស្ថានឲ្យស្អាតជានិច្ច ដើម្បីបង្ការកុំឲ្យមានសត្វចង្រៃនៅ។ ឧទាហរណ៍៖ ការទុកសំណល់គឺត្រូវទុក ក្នុងធុង បិទគម្របជិត ហើយត្រូវសម្អាតកម្រាលឥដ្ឋ និងធ្នើរជាប្រចាំ។
- ហាមទុកចំណីអាហារក្នុងឃ្លាំង។
- រក្សាផ្នែកខាងក្នុងឃ្លាំងឲ្យបានស្ងួតល្អ។
- លាបថ្នាំឬលាបវ៉ែកនីលើឈើឲ្យបានស្អាត តាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ។
- ប្រើកំណល់ និងធ្នើរ។
- បង្ការកុំឲ្យសត្វចង្រៃចូលឃ្លាំង។
- ពិនិត្យមើលឃ្លាំងជាប្រចាំ រកមើលសត្វចង្រៃចូល។
- ការវេចខ្ចប់និងការបញ្ជូនចេញត្រូវពិនិត្យមើលកេស ដើម្បីធានាកុំឲ្យមានសត្វចង្រៃ។ ឧទាហរណ៍៖ កេសអាច ខ្ចប់ឡើងវិញ ឬដាក់សារធាតុបឺតសំណើម (Dehydrating agent) បើចាំបាច់។

ខ. ការបង្ការផ្នែកខាងក្រៅឃ្លាំង

- ពិនិត្យ និងសម្អាតឲ្យបានទៀងទាត់នៅបរិវេណខាងក្រៅនៃឃ្លាំង ពិសេសកន្លែងដាក់កាកសំណល់។ រកមើល រូងសត្វកកេរ និងធានាថាសម្រាម និងកាកសំណល់ដទៃទៀតត្រូវបានទុកដាក់ក្នុងធុងបិទគម្របជិត។
- ពិនិត្យមើលថ្លុកទឹកនៅជុំវិញឃ្លាំង និងធានាកុំឲ្យមានធុង កង់ឡានចាស់ៗ ឬវត្ថុដក់ទឹកដទៃទៀត។
- ពិនិត្យមើលគ្រោងឈើនៃតួឃ្លាំង បើឃើញមានរន្ធឬស្នាមប្រេះ ត្រូវផ្សិតដោយប្រើការទឹក (Water sealant)។
- ប្រើអំពូលភ្លើងអគ្គីសនីការពារសត្វចង្រៃបើមាន ហើយដាក់អំពូលភ្លើងអគ្គីសនីនោះ ឲ្យនៅឆ្ងាយពីអាគារឃ្លាំង ដើម្បីកុំឲ្យសត្វចង្រៃរោមឃ្លាំង។

គ. យុទ្ធសាស្ត្រនៃការកំចាត់សត្វចង្រៃ

- **ពួកសត្វកកេរ៖** វិធីសាស្ត្រដោះស្រាយងាយស្រួល សម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាសត្វកកេរ គឺគ្រាន់តែរាំងសត្វទាំងនោះមិនឲ្យចូល និងរក្សាឃ្លាំងឲ្យនៅស្ងួតនិងស្អាតជានិច្ច។ វិធីផ្សេងទៀតគឺដាក់ឧបករណ៍សម្រាប់ចាប់ ឬដេញសត្វ ដាក់ការស្អិត ដាក់ថ្នាំសម្លាប់សត្វចង្រៃនៅក្នុងឃ្លាំង។

- **សត្វស្លាបឬប្រជៀវ៖** ការបង្ការដ៏ល្អគឺបិទទ្វារនិងបង្អួចឃ្លាំងឲ្យជិត ឬដាក់សំណាញ់ការពារពីខាងក្រៅ។ ត្រូវធានាកុំឲ្យមានរន្ធនៅជញ្ជាំង កម្រាលឥដ្ឋ ពិដាន។ បំពាក់ឧបករណ៍កម្ចាត់សត្វល្អិត (bug zappers...) នៅកន្លែងណា ដែលមានសត្វល្អិត (ឧបករណ៍នេះ ប្រើអំពូលភ្លើងមានកាំរស្មីអ៊ុលត្រាវីយោលេឬហ្លួយអររ៉េសង់)។ ការបំពាក់ឧបករណ៍ទាំងនេះ គឺត្រូវដាក់ឲ្យឆ្ងាយពីផលិតផលសុខាភិបាល ពីព្រោះកាំរស្មីអ៊ុលត្រាវីយោលេ អាចធ្វើឲ្យខូចផលិតផលជាច្រើន ពិសេសផលិតផលធ្វើពីជ័រឈើ ដូចជាស្រោមអនាម័យរបស់បុរស។

- **សត្វស្លាបចង្រៃ ៖** ការបង្ការដ៏ល្អគឺបិទទ្វារ និងបង្អួចឃ្លាំងឲ្យជិត ឬដាក់សំណាញ់ការពារពីខាងក្រៅ។ ត្រូវធានាកុំឲ្យមានរន្ធនៅជញ្ជាំង កម្រាលឥដ្ឋ និងពិដាន។ បំពាក់ឧបករណ៍កម្ចាត់សត្វល្អិត (bug zappers) នៅកន្លែងណាដែលមានសត្វល្អិត (ឧបករណ៍នេះប្រើអំពូលភ្លើងមានកាំរស្មីអ៊ុលត្រាវីយោលេ ឬហ្លួយអររ៉េសង់)។ ការបំពាក់ឧបករណ៍ទាំងនេះគឺត្រូវដាក់ឲ្យឆ្ងាយពីផលិតផលសុខាភិបាល ពីព្រោះកាំរស្មីអ៊ុលត្រាវីយោលេ អាចធ្វើឲ្យខូចផលិតផលជាច្រើន ពិសេសផលិតផលធ្វើពីជ័រឈើ ដូចជាស្រោមអនាម័យរបស់បុរស។

- **សត្វល្មូន ៖** សត្វពស់ភាគច្រើនអាចរារាំងបាន ដោយឧបករណ៍សម្លេង និងសម្អាតសម្រាម ឬស្មៅនៅបរិវេណខាងក្រៅឃ្លាំង។ បើសិនជាមានពស់បង្កបញ្ហាលំបាក ត្រូវសង់របងការពារពស់ជុំវិញឃ្លាំង។ របងគួរធ្វើអំពីសំណាញ់លួសក្រាស់ដោយមានក្រឡាទំហំ ៦មីលីម៉ែត្រ កំពស់ ៩០សង់ទីម៉ែត្រ ដោយកប់ក្នុងដីជម្រៅយ៉ាងតិចពី ១០ ទៅ ១៦សង់ទីម៉ែត្រ។ ផ្នែកខាងលើនៃរបងគួរទ្រេតទៅមុខដោយមានមុំយ៉ាងតិច ៣០ដឺក្រេ និងនៅឆ្ងាយពីឃ្លាំងដោយមានបង្គោលរឹងមាំ។

- **សត្វកណ្ដៀរ ៖** មានវិធីការពាពីរប្រភេទចំពោះសត្វកណ្ដៀរ ប៉ុន្តែវិធីទាំងពីរនោះគឺមានតម្លៃថ្លៃ និងត្រូវការអ្នកជំនាញ។

វិធីទី១ គឺចាក់ថ្នាំកណ្ដៀរចូលក្នុងដីជុំវិញឃ្លាំង បើសិនជាមានបញ្ហាខ្លាំងក្លា បង្កឡើងដោយសត្វកណ្ដៀរ ។

វិធីទី២ កំចាត់កណ្ដៀរផ្សេងទៀត៖

- ប្រើកំដៅដោយដុតសារធាតុមិនពុល ឬសារធាតុរាវនីត្រូហ្សែន
- សង់របាំងលោហៈនៅគ្រឹះក្រោមនៃអាគារឃ្លាំង។បន្ទះស្តើងលោហៈត្រូវសង់ភ្ជាប់ពីគ្រឹះទៅជញ្ជាំងនៃអាគារឃ្លាំង ។ បន្ទះស្តើងត្រូវធ្វើឲ្យកោងទៅមុខដោយបង្កើតជាមុំមួយ ប៉ុន្តែមិនប៉ះនឹងដី។ នៅពេលសត្វកណ្ដៀរ ឬស្រមោចប៉ុនប៉ងឡើងគ្រឹះ ពួកវាត្រូវបានរារាំងដោយរបាលោហៈដែលសាងសង់មិនឲ្យឡើងបាន។
- សង់របាំងដីខ្សាច់ជុំវិញអាគារឃ្លាំងជារបាំងការពារ ប៉ុន្តែគ្រាប់ខ្សាច់ត្រូវមានទំហំពិសេស ហើយវិធីនេះមានតម្លៃថ្លៃ។

៥. ការធានាសន្តិសុខ និងសុវត្ថភាព

៥.១. ការពារអគ្គិភ័យ

ត្រូវបង្ការកុំឲ្យខូចផលិតផលដោយភ្លើង:

- ត្រូវមានឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យទៅតាមស្តង់ដារនៅគ្រប់ឃ្លាំង ដោយអនុលោមតាមបទដ្ឋានគតិយុត្តិជាតិ។

- ពិនិត្យមើលឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យរៀងរាល់ ២ ឬ ៣ខែម្តង ដើម្បីធានាការថែរក្សា និងត្រៀមសម្រាប់ ប្រើប្រាស់។
- សេវាត្រួតពិនិត្យឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យក្នុងឃ្លាំង ត្រូវធ្វើឡើងយ៉ាងតិចរៀងរាល់១២ខែម្តង
- បំពាក់ឧបករណ៍ត្រួតពិនិត្យផ្សេងក្នុងឃ្លាំង និងពិនិត្យរៀងរាល់២ ឬ៣ខែម្តង ដើម្បីរក្សាគុណភាពប្រើប្រាស់
- ហាមដាច់ខាតការជក់បារីក្នុងឃ្លាំង និងត្រូវបិទស្លាកហាមជក់បារីនៅក្នុងឃ្លាំង។
- បុគ្គលិកឃ្លាំងត្រូវហ្វឹកហាត់ពន្លត់អគ្គីភ័យរាល់ ៦ ខែ ម្តង។
- បិទស្លាកច្រកចេញពេលមានអាសន្ន និងពិនិត្យមើលជាប្រចាំដើម្បីកុំឲ្យមានស្ទះ ឬចេញមិនរួច។
- បំពាក់សញ្ញាប្រុងប្រយ័ត្នអគ្គីភ័យនៅកន្លែងសមស្របក្នុងឃ្លាំង (ពិសេសនៅកន្លែងស្តុកសារធាតុងាយឆេះ)
- ប្រើដីខ្សាច់សម្រាប់ពន្លត់អគ្គីភ័យ នៅទីណាដែលគ្មានឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យ ដាក់ធុងខ្សាច់នៅក្បែរទ្វារ។

ឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យមាន៤ប្រភេទ ៖

ឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យ មានសារធាតុគីមីស្ងួតគឺមានសារធាតុគីមីដូចជា ប៉ូតាស្យូមប៊ីកាបូណាត (ស្រដៀងគ្នា នឹងម្សៅសូដា) និងប្រើឧស្ម័នដែលមានសម្ពាធជាធាតុជំរុញចេញ។ ឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យទាំងនេះ មានប្រសិទ្ធភាពពន្លត់អគ្គីភ័យបានច្រើនប្រភេទ រួមមានអគ្គីភ័យឆេះអង្គធាតុរឹង មានដូចជា ឈើ ក្រដាស អគ្គីភ័យឆេះអង្គធាតុរាវ មានដូចជា សាំង ប្រេង ខ្លាញ់ និងអគ្គីភ័យឆេះបណ្តាលមកពីអគ្គីសនី។

ឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យមានទឹកលាយ និងឧស្ម័នដែលមានសម្ពាធប្រើសម្រាប់តែអគ្គីភ័យធម្មតា ដូចជា ឈើ និងក្រដាស។ មិនត្រូវប្រើឧបករណ៍ប្រភេទនេះ សម្រាប់ពន្លត់អគ្គីភ័យដែលបណ្តាលមកពីអង្គធាតុរាវ (ដូចជា សាំង ឬប្រេងឥន្ធនៈ) ឬ អគ្គីភ័យបណ្តាលមកពីអគ្គីសនី។

ឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យមានឧស្ម័នកាបូនិច (CO_2) មានប្រសិទ្ធភាពលើអគ្គីភ័យឆេះអង្គធាតុរាវ (ដូចជា សាំង ឬប្រេងឥន្ធនៈ) និងអគ្គីភ័យបណ្តាលមកពីអគ្គីសនី ប៉ុន្តែមិនមានប្រសិទ្ធភាពលើវត្ថុផ្សេងៗទៀត ដូចជាក្រដាស ទូរ ឬបន្ទះឈើ។ ឧស្ម័នបាញ់ចេញយ៉ាងលឿន និងមិនមានសល់សំណល់គ្រោះថ្នាក់។

ឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យមានសារធាតុហាលូន(Halon) គឺតែងតែប្រើនៅកន្លែងមានកុំព្យូទ័រ ឬម៉ាស៊ីនដទៃទៀត ពីព្រោះឧបករណ៍ទាំងនេះមិនមានសល់សំណល់។ ឧបករណ៍ប្រភេទនេះប្រើសម្រាប់ពន្លត់អគ្គីភ័យ បណ្តាល មកពីវត្ថុរឹង រាវ និងអគ្គីភ័យបណ្តាលមកពីអគ្គីសនី។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ សារធាតុហាលូនគឺមានគ្រោះថ្នាក់ពេលដកដង្ហើមចូល និងប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន។ ឧបករណ៍ទាំងនេះមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងបរិយាកាសហាប់ ប៉ុន្តែត្រូវចងចាំថា តំបន់នោះត្រូវធ្វើឲ្យ មានខ្យល់ចេញចូល មុនពេលមនុស្សចេញចូល។

៤.២.ការពារការបាត់បង់

ក. អំឡុងពេលដឹកជញ្ជូន

- ផ្ទៀងផ្ទាត់ឯកសារ។
- ធានាថាកេសផលិតផលត្រូវបានបិទជិតត្រឹមត្រូវ។
- ត្រូវប្រើកេសឬប្រអប់ណាដែលរឹងមាំ។
- ប្រើរថយន្ត ដែលដំណើរការល្អហើយមានការថែទាំជាប្រចាំ។
- ធានាថាអ្នកបើកបរទាំងអស់ជាអ្នកដែលមានទំនុកចិត្ត។

- ធានាការធ្វើបែបបទយកទំនិញឲ្យបានលឿននៅកំពង់ផែសមុទ្រ អាកាសយានដ្ឋាន និងតាមច្រកព្រំដែន។

ខ. នៅឃ្លាំងទុកដាក់ផលិតផល

- កំណត់ការចេញចូលឃ្លាំង គឺអនុញ្ញាតឲ្យតែបុគ្គលិកដែលមានភារៈកិច្ចប៉ុណ្ណោះ។
- កំណត់ចំនួនសោរឃ្លាំង រក្សាបញ្ជីឈ្មោះបុគ្គលិកដែលកាន់សោរឃ្លាំង។
- រក្សាសុវត្ថិភាពដោយបិទទ្វារ និងចាក់សោរទាំងអស់។
- ចុះត្រួតពិនិត្យដោយមិនជូនដំណឹងជាមុន។
- រាប់ស្តុកឬត្រួតពិនិត្យសារពើភណ្ឌដោយឯករាជ្យ។

គ. នៅមណ្ឌលសុខភាព

- ចាក់សោរបន្ទប់ ឬទូ។
- ត្រូវមានសលាកបត្រឃ្លាំងសម្រាប់ផលិតផលនិមួយៗ។
- កំណត់បរិមាណអតិបរិមាសម្រាប់ការចែកចាយ។
- ត្រូវមានសម្រង់ការប្រើប្រាស់របស់អ្នកចែកចាយតាមវេជ្ជបញ្ជានិមួយៗឬប័ណ្ណចំណាយ និងរក្សាទុកវេជ្ជបញ្ជា ឬ ប័ណ្ណចំណាយ។
- ការចែកចាយ អនុញ្ញាតឲ្យតែបុគ្គលិកឃ្លាំងប៉ុណ្ណោះ។

ឃ. ត្រួតពិនិត្យឱសថនិង ផលិតផលសុខាភិបាលដែលបានជ្រើសរើស

ដូចមានបន្ថែមនៅក្នុងចំណុចការការពារការបាត់បង់ ត្រូវត្រួតពិនិត្យផលិតផលដែលចរាចររហ័ស (ចែកចាយឆាប់អស់) ជានិច្ចកាលផ្ទត់ផ្គង់រយៈពេលខ្លី តម្រូវការខ្ពស់របស់អតិថិជន តម្លៃថ្លៃ ជួយសង្គ្រោះជីវិត និងងាយស្រួលលាក់បាំង ឬបន្លំ ។

មានបច្ចេកទេស ២ សម្រាប់ត្រួតពិនិត្យឱសថនិង ផលិតផលសុខាភិបាល៖

ជ្រើសរើសឱសថនិង ផលិតផលសុខាភិបាលណាដែលគេចង់លួចឬបន្លំប្រើ (ឧ. antibiotics, narcotics, psychotropics និង antiretroviral)។

១. ពិនិត្យមើលកំណត់ត្រាសារពើភណ្ឌស្តុកបច្ចុប្បន្ន បន្ទាប់មកធ្វើសារពើភ័ណ្ឌដោយដៃ (រាប់បរិមាណជាក់ស្តែងដែលមានលើធ្នើរ) ហើយផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផល ។

២. ពិនិត្យមើលកំណត់ត្រាសារពើភណ្ឌ ដើម្បីកំណត់បរិមាណប្រើប្រាស់ក្នុងរយៈពេលមួយជាក់លាក់។ បន្ទាប់មកពិនិត្យតារាងឱសថឬបញ្ជីវេជ្ជបញ្ជា និងរាប់ចំនួនករណីព្យាបាលនៅក្នុងរយៈពេលដូចគ្នា។ បំលែងចំនួនឱសថក្នុងករណីព្យាបាលទៅជាឯកតានៃចំនួនប្រើប្រាស់ ហើយប្រៀបធៀបតួលេខនេះ ជាមួយនឹងចំនួនស្តុកដែលបានបញ្ចេញពីឃ្លាំង។ បើរកឃើញភាពខុសគ្នាត្រូវអង្កេតបន្តទៀត។

ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យវិធានការសុវត្ថិភាពជាប្រចាំ

៦. ឧបសម្ព័ន្ធ

ឧបសម្ព័ន្ធ ១ ៖ ការរក្សាទុកដាក់និងលក្ខខណ្ឌស្លាកសញ្ញា

សីតុណ្ហភាព

- ប្តូរពី អង្សាសេ ទៅ ហ្វារិនហៃ (C * 1.8) + 32 = F
- ប្តូរពី ហ្វារិនហៃ ទៅ អង្សាសេ (F-32)/ 1.8 = C

លក្ខខណ្ឌស្តុកធម្មតា

ការស្តុកនៅកន្លែងស្ងួត ឃ្លាំងត្រូវមានខ្យល់ចេញចូលបានល្អដែលមានសីតុណ្ហភាពពី ១៥ ទៅ ២៥ អង្សាសេ អាស្រ័យលើបរិយាកាសសីតុណ្ហភាពមិនឲ្យលើសពី ៣០ អង្សាសេ។

មិនត្រូវមាន៖ ក្លិនផ្សេងៗ ការចម្លងសារធាតុនិងមេរោគ និងពន្លឺចូលខ្លាំងពេក។

ការណែនាំស្តីពីការរៀបចំទុកដាក់

ឱសថដែលត្រូវទុកដាក់តាមលក្ខខណ្ឌកំណត់ ត្រូវមានសេចក្តីណែនាំត្រឹមត្រូវ។ បើមិនមានតម្រូវការពិសេស (ឧ. តម្រូវឲ្យរក្សាទុកនៅកន្លែងត្រជាក់ជាប្រចាំ) អាចឲ្យមានការប្រែប្រួលខ្លះតែក្នុងរយៈពេលខ្លី ឧ. ក្នុងពេលដឹកជញ្ជូនក្នុងស្រុក ។

អនុសាសន៍នៃការណែនាំក្នុងការប្រើស្លាកសញ្ញា ៖

នៅលើស្លាកត្រូវសរសេៈ

"ហាមរក្សាទុកនៅសីតុណ្ហភាពលើសពី ៣០ អង្សាសេ " គឺពី ២ អង្សាសេ ទៅ ៣០ អង្សាសេ

"ហាមរក្សាទុកនៅសីតុណ្ហភាពលើសពី ២៥ អង្សាសេ " គឺពី ២ អង្សាសេ ទៅ ២៥ អង្សាសេ

"ហាមរក្សាទុកនៅសីតុណ្ហភាពលើសពី ១៥ អង្សាសេ " គឺពី ២ អង្សាសេ ទៅ ១៥ អង្សាសេ

"ហាមរក្សាទុកនៅសីតុណ្ហភាពលើសពី ៨ អង្សាសេ " គឺពី ២ អង្សាសេ ទៅ ៨ អង្សាសេ

"ហាមរក្សាទុកនៅសីតុណ្ហភាពក្រោម ៨ អង្សាសេ " គឺពី ៨ អង្សាសេ ទៅ ២៥ អង្សាសេ

"ការពារកុំឲ្យមានសំណើម" សំណើមបរិយាកាសមិនឲ្យលើសពី៦០% ដែលជាលក្ខខណ្ឌធម្មតាក្នុងការរក្សាទុក ដាក់ ។ ត្រូវដាក់ក្នុងសម្ភារៈវេចខ្ចប់ ដែលធន់នឹងការជ្រៀតចូលនៃសំណើមបរិយាកាស។

" ការពារកុំឲ្យប៉ះពន្លឺ" ត្រូវដាក់ក្នុងសម្ភារៈវេចខ្ចប់ដែលអាចការពារកុំឲ្យពន្លឺចាំងចូល។

ឧបសម្ព័ន្ធ ២ ៖ តារាងវាយតម្លៃដើម្បីអនុវត្តស្វ័យត្រួតពិនិត្យ

ក. តារាងវាយតម្លៃនៃលក្ខខណ្ឌខាងក្រៅ

តើលោកអ្នករៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលឲ្យត្រូវនឹងលក្ខខណ្ឌនៃការទុកដាក់ដូចម្តេច? គូស (√) នៅកន្លែង "**បាទ ឬចាស** " បញ្ជាក់ថាត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់របស់ឃ្លាំង។ គូស (√) នៅកន្លែង "**ទេ**" បញ្ជាក់ ថាមិនត្រូវតាម លក្ខខណ្ឌកំណត់របស់ឃ្លាំង។ ពាក្យថា "**ទេ**" មានន័យថាតម្រូវឲ្យអនុវត្ត ឬធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង។

" បាទឬចាស " " ទេ "

១. □ បាទ □ទេ ឃ្លាំងមានទំហំធំគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់រក្សាផលិតផល (ចំណុះនៃការស្តុកឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលទាំងអស់មិនអោយលើសពី៦០%នៃចំណុះឃ្លាំង)

២. □ □ រចនាសម្ព័ន្ធឃ្លាំងមានស្ថានភាពល្អ មិនមានស្នាមប្រេះ រន្ធ ឬស្នាមជ្រាបទឹក។

៣. □ □ មានខ្យល់ចេញចូលគ្រប់គ្រាន់ មានកង្ហារ និងបង្អួចមានសំណាញ់ (សម្រាប់សេវាសាធារណៈ)។

៤. □ □ បង្អួចត្រូវលាបពណ៌សឬមានវាំងនន ត្រូវមានចម្រឹងសុវត្ថិភាព (សម្រាប់សេវាសាធារណៈ) ។

៥. □ □ មិនត្រូវមានសត្វចង្រៃចេញចូល ឬនៅក្នុងឃ្លាំង។

៦. □ □ ឃ្លាំងត្រូវមានរបៀបរៀបរយ ត្រូវបោសសម្អាតធ្នើរ ត្រូវជូតកម្រាលឥដ្ឋ និងជញ្ជាំងត្រូវឲ្យស្អាត។

៧. □ □ ឱសថ និងផលិតផលត្រូវស្តុកឲ្យមានរបៀបរៀបរយនៅលើធ្នើរ ឬក្នុងប្រអប់។

៨. ☐ ☐ គេសត្រូវដាក់ឲ្យផុតពីកម្រាលឥដ្ឋ គឺនៅលើកំណល់ ។

៩. ☐ ☐ ទូទឹកកកត្រូវមានស្ថានភាពល្អ មិនត្រូវមានចំណីអាហារនៅក្នុងទូទឹកកក។

ខ. តារាងវាយតម្លៃនៃនីតិវិធីក្នុងការរៀបចំទុកដាក់

តើលោកអ្នករៀបចំទុកដាក់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលបានល្អដូចម្តេច? គូស (√) នៅកន្លែង "**បាទឬចាស**" បញ្ជាក់ថាត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់របស់ឃ្លាំង។ គូស (√) នៅកន្លែង "**ទេ**" បញ្ជាក់ថាមិនត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់របស់ឃ្លាំង។ ពាក្យថា "**ទេ**" មានន័យថាតម្រូវឲ្យអនុវត្ត ឬធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង។

១. ☐ ☐ ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលត្រូវដាក់លើធ្នើរជាក្រុមៗៈ ក្រុមឱសថលាប ឬប្រើខាងក្រៅ ផឹក និងក្រុមឱសថលេប ឬប្រើខាងក្នុង និងក្រុមឱសថចាក់។

២. ☐ ☐ ឱសថគ្រាប់ កាប់ស៊ុល និងម្សៅស្ងួត (ដូចជាកញ្ចប់ ORS) ត្រូវរៀបចំទុកដាក់ក្នុងសម្ភារៈ បិទជិត និងដាក់លើធ្នើរខាងលើ។

៣. ☐ ☐ ឱសថទឹក ប៉ូម៉ាត និងឱសថចាក់ត្រូវស្តុកនៅលើធ្នើរកណ្តាល។

៤. ☐ ☐ បរិក្ខារពេទ្យដូចជា ឧបករណ៍វះកាត់ ស្រោមអនាម័យ ត្រូវដាក់នៅលើធ្នើរខាក្រោម។

៥. ☐ ☐ ឱសថ និងផលិតផលដែលតម្រូវឲ្យដាក់ប្រព័ន្ធត្រជាក់ ត្រូវរក្សាក្នុងទូទឹកកក។

៦. ☐ ☐ ឱសថញៀន និងឱសថប៉ះពាល់ផ្លូវចិត្ត ត្រូវទុកដាក់នៅកន្លែងដាច់ដោយឡែក មានចាក់សោរចំនួនពីរ។

៧. ☐ ☐ សារធាតុដែលងាយឆេះ សារធាតុកាត់ ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដទៃទៀត ត្រូវរៀបចំទុកដាក់ឲ្យមានសុវត្ថិភាពនៅកន្លែងដាច់ដោយឡែកឆ្ងាយ ពីឃ្លាំងឱសថ។

៨. ☐ ☐ ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលត្រូវដាក់លើធ្នើរតាមលំដាប់តួរអក្សរ (ឬតាមមុខជំងឺ ឬតាមឱសថវិទ្យា ។ល។) ឬរៀបចំទុកដាក់តាមឈ្មោះហ្សេនេរិក (generic name) ។

៩. ☐ ☐ ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលត្រូវដាក់ជាក្រុមដែលងាយស្រួល ក្នុងការរាប់ចំនួន។

១០. ☐ ☐ មិនត្រូវមានឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលដែលមានកាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់ប្រើ នៅលើធ្នើរ។

១១. ☐ ☐ បានអនុវត្តតាមគោលការណ៍ជិតផុតកាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់ប្រើ បញ្ចេញមុន (FEFO)។

១២. ☐ ☐ មិនត្រូវមានឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលអន់គុណភាពនៅលើធ្នើរឡើយ។

១៣. ☐ ☐ មិនត្រូវមានឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលកកស្ទះ ឬមិនប្រើនៅលើធ្នើរឡើយ។

គ. តារាងវាយតម្លៃនៃសលាកបត្រឃ្លាំង

តើសលាកបត្រឃ្លាំង ត្រូវបានប្រើដូចម្តេចនៅក្នុងឃ្លាំងរបស់លោក-អ្នក? គូស (√) នៅកន្លែង "**បាទឬចាស**" បញ្ជាក់ថាត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់របស់ឃ្លាំង។ គូស (√) នៅកន្លែង "**ទេ**" បញ្ជាក់ថាមិនត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់របស់ឃ្លាំង។ ពាក្យថា "**ទេ**" មានន័យថាតម្រូវឲ្យអនុវត្តឬធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង។

១. ☐ ☐ មានសលាកបត្រឃ្លាំងសម្រាប់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលនីមួយៗនៅក្នុងឃ្លាំង។
២. ☐ ☐ រាល់ព័ត៌មាននៅក្នុងសលាកបត្រឃ្លាំង ជាព័ត៌មានថ្មីៗ និងត្រឹមត្រូវ។
៣. ☐ ☐ សលាកបត្រឃ្លាំងត្រូវរក្សានៅលើធ្នើរ។
៤. ☐ ☐ បានកត់ត្រាលើសលាកបត្រឃ្លាំង នៅពេលមានចលនាបញ្ចេញ ឬបញ្ចូលឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល ។
៥. ☐ ☐ ការរាប់ដោយដៃត្រូវធ្វើឲ្យទៀងទាត់តាមពេលកំណត់ ដូចជារាប់មួយខែមួយដង។

ឃ. តារាងវាយតម្លៃការស្នើសុំ និងទទួលឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

តើការស្នើសុំនិងទទួលឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលយ៉ាងដូចម្តេចនៅក្នុងឃ្លាំងរបស់លោក-អ្នក? គូស (√) នៅកន្លែង "**បាទឬចាស**" បញ្ជាក់ថាត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់របស់ឃ្លាំង។ គូស (√) នៅកន្លែង "**ទេ**" តម្រូវឲ្យអនុវត្តនិងធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង។

១. ☐ ☐ បរិមាណស្នើសុំឡើងវិញត្រូវបានគណនាត្រឹមត្រូវទៅតាមឱសថ និផលិតផលសុខាភិបាលនីមួយៗនៅក្នុងឃ្លាំង។
២. ☐ ☐ មន្ត្រីឬបុគ្គលិកសុខាភិបាល ឬបុគ្គលិកឃ្លាំង យល់ដឹងអំពីពេលវេលាដែលត្រូវស្នើសុំឡើងវិញ ឬបញ្ជាទិញ នៅពេលតុល្យការមានបរិមាណតិចជាងបរិមាណដែលត្រូវស្នើសុំឡើងវិញ។
៣. ☐ ☐ ទម្រង់បែងចែកត្រូវបានបំពេញត្រឹមត្រូវ និងសរសេរយ៉ាងច្បាស់។
៤. ☐ ☐ ការបញ្ចេញឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល ត្រូវមានអ្នកទទួលផ្ទាល់។
៥. ☐ ☐ បានពិនិត្យមើលនៅខាងក្រៅប្រអប់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលឲ្យបានច្បាស់ នៅពេលធ្វើការបញ្ចេញឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលនោះ។
៦. ☐ ☐ បានត្រួតពិនិត្យមើលកាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់ប្រើរបស់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលទាំងអស់។

ង. តារាងវាយតម្លៃការរក្សាគុណភាពឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាល

តើគុណភាពរបស់ផលិតផល ត្រូវបានរក្សាយ៉ាងដូចម្តេចនៅក្នុងឃ្លាំងរបស់លោក-អ្នក? គូស (√) នៅកន្លែង "**បាទឬចាស**" បញ្ជាក់ថាត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់របស់ឃ្លាំង។ គូស (√) នៅកន្លែង "**ទេ**" តម្រូវឲ្យអនុវត្តនិងធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង។

១. ☐ ☐ គុណភាពរបស់ឱសថ និងផលិតផលសុខាភិបាលត្រូវបានត្រួតពិនិត្យផ្នែកខាងក្រៅដូចជា៖
 ក ☐ ☐ ឱសថ និងផលិតផលដែលត្រូវរក្សាក្នុងទូទឹកកកពុំមានការវេចខ្ចប់ត្រឹមត្រូវ
 ខ. ☐ ☐ ឱសថនិងវ៉ាក់សាំងមានការប្រែពណ៌
 គ. ☐ ☐ សម្ភារៈវេចខ្ចប់បែកបាក់ និងផលិតផលខូចដោយសារធ្លាយ
 ឃ. ☐ ☐ មិនមានបិទស្លាក និងមិនបានបិទឲ្យជិត
២. ☐ ☐ បើមានឱសថ និងផលិតផលណាសង្ស័យថាខូច ត្រូវត្រួតពិនិត្យ ៖
 ក. ☐ ☐ ឱសថគ្រាប់ ឬកាប់ស៊ុលមានក្លិនមិនធម្មតា
 ខ. ☐ ☐ ឱសថគ្រាប់ ឬកាប់ស៊ុលបែកបាក់ឬខូច
 គ. ☐ ☐ ឱសថចាក់មានកករពេលចាំងពន្លឺថ្ងៃ

ឃ. ☐ ☐ មិនទទួលយកនូវផលិតផលដែលផុតកាលកំណត់ប្រើឬអន់គុណភាព

ង. ☐ ☐ បានកត់ត្រានូវភាពមិនប្រក្រតី និងបញ្ហាគុណភាពទាំងអស់

៣. ☐ ☐ គ្រប់ឱសថ និងផលិតផលដែលអន់គុណភាព និងផលិតផលដែលត្រូវបញ្ជូនត្រឡប់ ត្រូវបានរក្សាទុកនៅបន្ទប់ដោយឡែក (quarantine)

៤. ☐ ☐ បានត្រួតពិនិត្យ និងកត់ត្រាសំណើមបរិយាកាស

៥. ☐ ☐ ឱសថ និងផលិតផលដែលងាយខូចនឹងពន្លឺ ពុំត្រូវបានដាក់ឲ្យប៉ះពន្លឺ

៦. ☐ ☐ ឃ្លាំងត្រូវបានការពារមិនឲ្យពន្លឺថ្ងៃចាំងចូល

៧. ☐ ☐ បានត្រួតពិនិត្យ និងកត់ត្រាសីតុណ្ហភាពជាប្រចាំនៅក្នុងឃ្លាំង

៨. ☐ ☐ បានត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំនូវសីតុណ្ហភាពក្នុងទូទឹកកក និងទូកក

៩. ☐ ☐ បានផ្គត់ផ្គង់ថាមពលអគ្គិសនីគ្រប់គ្រាន់

១០ ☐ ☐ បានអនុវត្តតាមសេចក្តីណែនាំសម្រាប់រៀបចំទុកដាក់ផលិតផលរបស់រោងចក្រជានិច្ច

ឧបសម្ព័ន្ធ ៣ ៖

កំណត់ហេតុស្តីពីឱសថខូចគុណភាព
Report on defected and expired drug

មន្ទីរសុខាភិបាលខេត្ត:…………..
Provincial Health Department

ស្រុកប្រតិបត្តិ:……..…………..
Operational District

មន្ទីរពេទ្យ/មណ្ឌលសុខភាព:……..
Referral Hospital/Health Center

ចាប់ពីថ្ងៃទី……….ដល់ថ្ងៃទី……..ខែ……..ឆ្នាំ២០…….
From……………to………………………….20……

សមាសភាពចូលរួម:..…………..
Participants

1……………………………. 4…………………………
2……………………………. 5…………………………
3……………………………. 6…………………………

ឱសថរបស់កម្មវិធីជាតិ…………….
National Program Drug

វិធានការដោះស្រាយ:…...
Solving Method:…………………………………………………………………......

លរ. **No**	កូដ **Code**	ឈ្មោះឱសថ បរិក្ខារពេទ្យ និងផលិតផលសុខាភិបាល **Name of Drug**	ប្រភេទ **Form**	កម្រិត **Strength**	បរិមាណ **Quantity**	ថ្លៃឯកត្តា **Unit Price**	ថ្លៃសរុប **Total Price**	គ្រឹះស្ថានផលិត **Manufacturer**	លេខឡូត៍ **Lot No**	ថ្ងៃខែផុតកំណត់ **Expiry date**	អង្គភាពផ្គត់ផ្គង់ **Source**	ប័ណ្ណបញ្ចេញ លេខចុះថ្ងៃខែឆ្នាំ	ផ្សេងៗ **Observation**

សរុបទឹកប្រាក់……………………………………………………….. (សរសេរអក្សរ……………………………………………………………………….)

ថ្ងៃទី……………ខែ……………..ឆ្នាំ ២០

ប្រធានអង្គភាព　　　　ប្រធានគណនេយ្យ　　　　អ្នកធ្វើរបាយការណ៍